

Skrbno pripravljene občni zbori sindikalnih podružnic porok za nadaljnje uspehe

Letošnji občni zbori se v mnogočem razlikujejo od lanskih. Zbori so dobro obiskani, diskusija na njih je zelo živahna, uveljavlja se kritika o raznih organizacijskih in drugih slabostih, pa tudi način volitev je letos novost za delovno kolektive.

Občne zbornice so že opravile sindikalne podružnice rudniškega obrata Kotredž, Kisovec, zunanji obrat, strojni obrat in apnenice. Ostali občni zbori so določeni za pozneje.

Na vseh teh zborih je bila lepa udeležba, tudi na delegatskih občnih zborih večjih rudniških obratov je bilo poleg delegatov navzočih večje število ostalih delavcev, kar dokazuje, da se delovni kolektivi zanimajo v večji meri za svojo strokovno organizacijo.

Opisimo na kratko občni zbor rudniškega obrata v Kotredžu. Ta obrat šteje okrog 800 članov sindikalne organizacije. Ti so večinoma jamski delavci-rudarji. Na občni zbor so poslali 110 delegatov, ostalih rudarjev pa je prišlo okrog sto.

Po skrbno pripravljenih in stvarnih poročilih se je vnela živahna diskusija, v kateri so delegati in ostali udeleženci grajali delo organizacije. Poudarili so pomanjkljivo povezavo delavskega sveta z delovnim kolektivom, kjer so navajali, da delovni kolektiv ne izve dovolj o vsebini sej delavskega sveta. Sindikalna podružnica bi morala imeti več stika z delavskim svetom podjetja ter mu posredovati težnje in zdrave predloge delovnega kolektiva. — Sindikalni sestanki, na katerih so obravnavali tarife pravilnik, so bile slabo obiskane, zaradi česar sindikalna organizacija ni mogla dovolj energično obravnavati razna vprašanja, ki so s tem v zvezi. Upravni odbor organizacije je bil pri mnogih razpravah o važnih vprašanjih osamljen, ker ni imel potrebne podpore članstva, to pa zaradi tega, ker se članstvo ni udeležilo sestankov, ki so obravnavali tako pereča vprašanja.

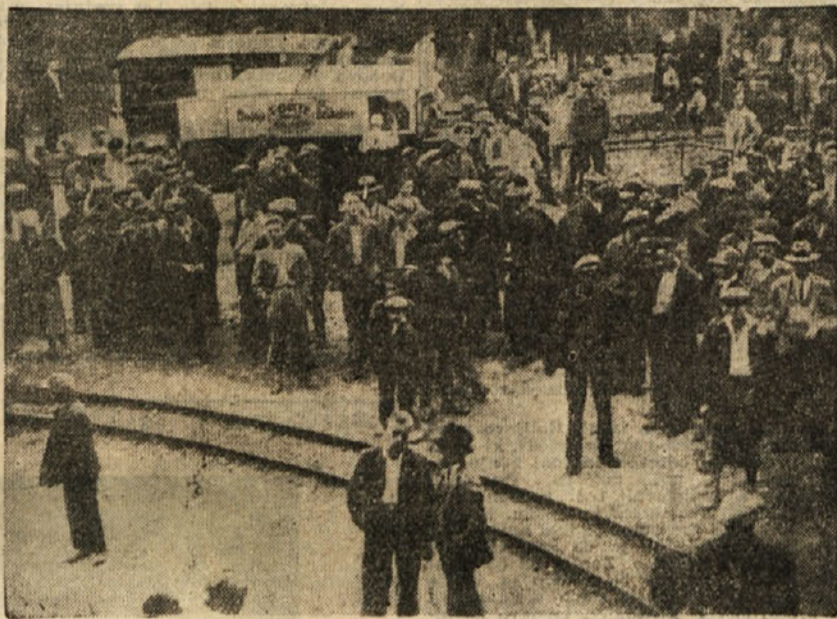
Na zboru je članstvo zaostrolo vprašanje delovne discipline, grajalo brezvestno izkoriščanje soc. zavarovanja, poudarilo potrebo politične in ideološke izgradnje članov, opozorilo na nezadostno povezavo z drugimi množičnimi organizacijami in društvi, poudarilo potrebo znižanja nezdov v rudniku itd. Delegati so nadalje ogorčeno zavrnilo namero okrajnega zdravstvenega sveta v Trbovljah, ki je predlagal, da bi avtomobili zagorske ambulante bili pod neposrednim vodstvom

odbora v Trbovljah, ker bi se ob centralizaciji te službe v Trbovljah zaradi možnih zamud reševalnega avtomobila rodila lahko za bolnika ali ponesrečenca usodne posledice.

Zanimiv je bil način volitev novega upravnega in nadzornega odbora. Kandidatska komisija je prebrala imena kandidatov, ki so dobili na že poprej izvedeni anketi od delovnega kolektiva največ glasov. Imena teh kandidatov so potem napisali na tablo in pojasnili, da se izmed njih voli samo 9 članov upravnega in trije člani nadzornega odbora. Delegati so dobili prazne listke in so lahko izbirali med predlaganimi kandidati, ali pa napisali druga imena kandidatov, o katerih mislijo, da bodo dobri sindikalni delavci. Ta način vo-

litev je bil rudarjem zelo všeč, ker je z njim zagotovljena najširša demokratičnost brez kakršnega koli posega v volilno pravico delegata. Seveda je imela volilna komisija precej dela, preden je ugotovila rezultat volitev. Zato pa je bil tudi izbran odbor, ki bo sindikalno podružnico gotovo vodil k še plodnejšemu delu, če ga bodo podpirali tudi ostali člani organizacije.

Na podoben način so potekali občni zbori tudi v ostalih podružnicah. Videti je, da bodo osnovne sindikalne organizacije po sklepih, ki so bili sprejeti na občnih zborih, postale bolj delavne in da bodo upravni odbori podružnic s pomočjo članstva lahko vršili svoje naloge v korist delovnih kolektivov in naše skupnosti.



Stavka zagorskih rudarjev leta 1934.

Lekarne naj prevzame Socialno zavarovanje

Prejšnji ponedeljek je bilo drugo zasedanje skupščine Okrajnega zavoda za soc. zavarovanje v Trbovljah. Sklicano je bilo z namenom, da sprejme proračun dohodkov in izdatkov za letošnje leto.

Predsednik upravnega odbora tov. Anton Alič je uvodoma poročal o delu upravnega odbora, ki je imel od svoje izvolitve v začetku lanskega novembra devet sej. Poleg obravnavanja tekočih zadev zavoda je upravni odbor sklenil, da začne s 1. januarjem t. l. poslovati krajevna izpostava zavoda v Hrastniku. Predlogov za zdravljenje v zdraviliščih je bilo 36. Od njih je odbor sprejel 25 predlogov in sicer 24 delavcem ter 1 uslužbencu.

Nesreč pri delu je bilo lansko leto 2677, od njih 2595 lahkih, 70 težkih in 12 smrtnih. V primeri z letom 1951 se je število nezdov dvignilo lani za 329 ali za 14%. V rudarstvu je bilo 2140 nesreč pri delu, kar pomeni, da se je ponesrečil skoro vsak tretji rudar. Pregled nezdov v rudarstvu je pokazal, da se je ponesrečilo največ rudarjev v starostni dobi do 20. leta in zlasti v prvem letu zaposlitve, kar opominja, da nove delavce premalo opozarjamo na previdnost pri delu. Pregled o vzrokih nezdov nam pove, da se je 1449 nesreč zgodilo zaradi lastne neprevidnosti ali neprevidnosti drugih. Če smemo verjeti prijavam, je neverjetno majhno število nesreč, ki so se zgodile zaradi pomanjkljivosti ali neurejenosti varnostnih naprav, pomanjkanja ali neuporabe zaščitnih sredstev, neurejenosti tehničnih naprav in orodja ali pa slabe organizacije dela. Od skupnega števila 2140 nesreč je bilo takih nezdov le 177.

Predsednik nadzornega odbora tov. Bočko je poročal, da je bilo poslovanje zavoda v redu in da so bili vsi sklepi upravnega odbora v skladu z zakoniti predpisi. Nadzorni odbor je ugotovil, da zasebni delodajalci še vedno neredno plačujejo prispevke za soc. zavarovanje, dasiravno jih zavod stalno opominja, pošilja k njim eksekutorje, trije dolžniki pa so bili celo prijavljeni sodišču. Zaostanek na neporavnanih prispevkih se je dvignil od 440.725 din v oktobru na 571.886 din po stanju ob koncu leta. Največ dolgujejo Ivan Cestnik, mizar v Trbovljah (28.534 din), Ilmi Kadrijevič, slaščičar v Trbovljah (29.603 din), Alojz Robavs, mizar v Cemsniku (54.827 din), Franc Arbi, pečar v Zagorju (19.772 din), Jože Medvešek, mizar v Radečah (17.397 din) in Julij Kovačič iz Radeč (30.205 din). Delegati so sklenili, da se izterjava prispevkov poostri in proti najtrdozratnejšim dolžnikom predlaga sodna rubež.

Upravni odbor je pripravil predlog predračuna, po katerem bi dohodki zavoda znašali letošnje leto 194.543.000 din, izdatki pa 191.560.000 din, tako da bi bil presežek 2.983.000 din. Med izdatki

O naših frontnih odborih in plačevanju članarine

Kakor pri ostalem delu naših občinskih frontnih odborov ter pri sprovanju njihovih nalog v življenje, tako opazimo tudi pri pobiranju in odvajanju članarine v teh odborih več ali manj aktivnosti oziroma pasivnosti posameznih članov odbora. Nekateri odbori OF so posvetili v minulem letu pobiranju članarine več pozornosti, spet drugi pa so gledali na to kot na neko postransko vprašanje. Taki ljudje se še vedno ne zavedajo, da je redno pobiranje članarine nujno potrebno ne samo zaradi denarja, marveč tudi zaradi tega, da so člani občinskega odbora OF z ljudmi redno v povezavi, da jih seznanjajo s tekočimi dogodki in problemi občinskega odbora, nadalje z dogodki v državi in v zunanjem svetu. Vzporedno s tem pa se odborniki seznanjajo tudi s problematiko vasi in kritiko prebivalcev na terenu.

Da pobiranje članarine ni problem, kot ga nekateri slikajo, nam kaže primer vaškega odbora OF na Kalu, ki je eden izmed najboljših vaških odborov v tem pogledu. Ta vaški odbor odvaja frontno članarino najbolj redno; od njegovih blagajnikarjev še ni bilo slišati pritožb, da ljudje z nevoljo plačujejo predpisano članarino. Redno jo odvajata nadalje tudi vaški odbor OF v Cemsniku ter mestni frontni odbor v Hrastniku, zadnji čas pa so pospešili

plačevanje članarine mestni odbor Fronte v Trbovljah, vaški odbori Senožeti, Trojane, Podkum, Borovak, Dol, Marno, Loka, Celovnik, Zirovnica, Breg, Račica. Na Dolah pri Litiži članarina ni bila odvedena pravocasnoma zaradi pomanjkljivega čuta odgovornosti funkcionarja občinskega odbora OF, ki je zadrževal članarino za 1. polletje do meseca oktobra lanskega leta, medtem ko je bila članarina za 11. polletje po tem odkritju poravnana že meseca novembra 1952. V Zagorju in v Radečah imajo članarino za drugo polletje preteklega leta baje že pobrano, vendar jo okrajnemu frontnemu odboru še niso odvedli zaradi neplačane članarine enega ali več vaških odborov.

Kritično pa je stanje s članarino v vaških odborih OF v Jesenovem, Vodah, Padežu, Sledrovcu, Kovku in na Brnici, ki jo dolgujejo še za celo lansko leto. Na zaostanku so nadalje še vaški odbor Tirna, Polšnik, Mlinše, Kolarov, St. Gotard, Razbor in Radež, in kot že zgoraj omenjeno — celotni občinski frontni odbor v Zagorju in Radečah.

Dolžnost odborov OF, ki so še v zaostanku s članarino za lansko leto, je, da uredijo to vprašanje čimprej, odborom, ki na tem področju delajo redno, pa smo dolžni izreči priznanje.

B. M.

Sindikalni pododbori na rudniku Trbovlje so imeli svoje občne zbornice

Pred dnevi so imeli sindikalni pododbori trboveljskega rudnika svoje letne občne zbornice. Udeležba je bila še precej zadovoljiva, kar kaže, da so sindikalne organizacije resno lotile dela. Na skupščinah so člani sindikata razpravljali o stanju rudnika, o pomanjkljivostih higiensko-tehnične zaščite pri delu, o izkoriščanju socialnega zavarovanja, o delovni disciplini, o delavskem svetu in upravnem odboru podjetja, o odnosih sindikalnega aktiva

in uprav posameznih obratov rudnika in podobno.

Diskusija je bila precej živahna. Govorili so zlasti o še neurejenih tarifnih postavkah, o delitvi dobička ter odpuščanju delovnih moči; opaziti je bilo, da se delavci zelo zanimajo za sleherni dejavnost na rudniških obratih.

Delovni kolektivi so si zadali sklep, naj bi bila povezava med upravnimi rudniških obratov in sindikalnimi odbori boljše. Tudi člani upravnega odbora in delavskega sveta podjetja naj bi bili v bodoče v boljšem kontaktu z obratnimi aktivi. Saj je zelo žalosten pojav, da ni bilo glede tega vprašanja doslej niti enega sestanka. Na občnih zborih so nadalje sklenili, da se sindikalni pododbori lotijo vprašanja še neorganiziranih delavcev. Njihovo prizadevanje mora iti za tem, da mora biti sleherni delavec član sindikalne organizacije. Tudi število naročnikov sindikalnega lista »Delavska enotnost« je treba brezopojno dvigniti, kajti število naročnikov na list niti enkrat ni v skladu s tako revolucionarnim kolektivom.

Volitve so se vršile na zelo demokratičen način. Tako so n. pr. na Zahodnem obratu rudnika od 31 predlaganih kandidatov izvolili le 11 odbornikov v nov upravni odbor. Novi odbori bodo imeli mnogo dela, kar se bo zlasti odražalo v globokem poglobljanju demokratizacije v naši politični in spodarski dejavnosti.

D. K.

Kulturno-prosvetno delo v Radečah

Kulturnoprosvetno življenje v Radečah se sedaj razvija v okviru društva »Svoboda«, v katero se je preimenovalo na svojem občnem zboru dosedanje KUD »Ivan Cankar«. Vsi odseki pridno vadijo in se pripravljajo za nastope. Tako ima pevski odsek redne vaje, na katerih se marljivo pripravljajo za samostojen koncert. Predno vadi tudi godba na pihala, in sicer tedensko dvakrat po tri ure. Godba namerava spomladi gostovati po Dolenskem.

V sestavi godbenega odseka deluje tudi salski orkester, ki ga vadi kapelnik Zupanc z godbeniki-zadebniki Orkester bo sodeloval v dramskim odsekom pri uprizorjanju lahkih oper in v spevoigr.

Mladinsko je na delu nadalje jazz-godba »Marjan Nemec«, ki se pripravljajo poleg igranja na plesnih prireditvah tudi na samostojen koncert. Med najaktivnejšimi pa so dramski igralci in igralke. Meseca decembra so sodelovali pri priložnosti JLA z dvodejanko »Težka ura« in pri silvestrovanju. Dne 18. januarja so uprizorili igro »Stari grabi« v režiji tov. Viktorja Musarja. Ureja se tudi že začetku februarja, razdeljene so prav tako že vloge za komedijo »Sola za žene«.

Dramska skupina »Svoboda« v Radečah pa pomaga tudi ostalim gledališkim družinam. Tako je nudila pomoč novoustanovljeni dramski sekciji v Židanem mostu, tov. Pešec ml., član radeške Drame, pa režira igro »Prevarani soprogi«, ki jo bo uprizorila igralska družina radeškega papišca še ta mesec.

Mladinski odbor društva je z uspehom priredil igro »Petrekeve poslednje sanje«. Deluje tudi ljudska univerza, vendar manj aktivno. V decembru je imela le eno predavanje, in sicer »O Cankarjevem življenju in delu«.

Dne 6. februarja 1953, ob 8. uri dopoldne bo na Okrajnem ljudskem odboru Trbovlje

II. SEJA OKRAJNEGA ZBORA PROIZVAJALCEV in OKRAJNEGA ZBORA

s sledečim dnevnim redom:

1. Družbeni plan.
2. Proračun okraja Trbovlje za leto 1953.
3. Razno.

Dolžnost vseh ljudskih odbornikov je, da se seje polnoštevilno udeležijo, izostanek ni opravičljiv.

Iz pisarne tiskarstva OLO Trbovlje.

Postanite član

Prešernove družbe

Slovenci imamo že stoletno tradicijo v širjenju dobre in poceni knjige med najširše sloje prebivalstva. Družbe — od Mohorjeve, Vodnikove, Cankarjeve, Slovenske Matice, Goriške Matice, Delavske-prosvetne in podporne jednote itd. — so razdelile na milijone knjig med slovenske bralce, katerim so večinoma postale knjige že prava kulturna potreba. Vse te knjige niso bile vedno dobre in napredne, ker so izdajatelji zasledovali svoje politično vzgojne cilje, ki niso bili vselej v skladu s težnjami delovnih ljudi. V znatni meri pa so prav te družbe pripomogle k dvigu prosvete med našimi ljudmi, budile ljubezen do knjige, nekatere naprednejše — zlasti knjige Cankarjeve družbe — pa so v znatni meri pripomogle tudi h krepitvi ne le domovinske, temveč tudi socialne in razredne zavesti.

V bodoče bodo pri nas, v okviru naših razmer, opravljale tako nalogo knjige Prešernove družbe. V osnutku pravil društva »Prešernova družba« je tudi člen, ki pravi, da bo družba z razvijanjem socialistične zavesti in dviganjem politične in kulturne ravni ljudstva doprinašala k izgraditvi socializma v državi, s čimer so njene naloge jasno očitane.

Člani društva bodo lahko ali ustanovni ali podporni ali redni.

Iniciativni odbor je sklenil, da znaša ustanovna 25.000 din in da so ustanovni člani lahko fizične in pravne osebe. Podporni člani, ki so pravne osebe, plačajo 5000 do 25.000 din, podporni člani, ki so fizične osebe, pa 1000 do 5000 din. Članarina, ki jo bodo plačevali navadni člani, bo določena pozneje, čim bo utrjen program in bodo znane cene za papir in grafične usluge. V nobenem primeru pa članarina oziroma naročnina za knjige ne bo večja od 250 din. Zato bodo poverjeniki in zapupniki družbe ob vpisu pobirali akontacijo 200 din.

Ustanovni člani bodo v glavnem pravne osebe: podjetja, okrajni, družbeni in oblastni forumi itd. Večja podjetja, ki imajo večje denarne možnosti,

bodo lahko vplačevala seveda tudi več ustanovnin. Podporne člane bo zbirala družba zlasti iz vrst pravnih oseb: društev, delovnih kolektivov, podjetij, trgovin, zadrug, ustanov itd. Zeleti je, da bi naj ne bilo družbene, gospodarske ali oblastne enote, ki bi ne bila podporni član Prešernove družbe. Zato je podpornina določena tudi v takem razponu od 5000 do 25.000 dinarjev.

Iniciativni pododbor za osnovanje Prešernove družbe je v Trbovljah že začel zbirati ustanovne in podporne člane. Pozivamo vsa večja podjetja okraja Trbovlje, družbene in oblastne forume ter organizacije, naj se udeležijo ustanovitve Prešernove družbe s čim višjo ustanovnino. Večja podjetja, ki imajo večje denarne možnosti, bodo seveda vlagala tudi več ustanovnin.

Odbor Prešernove družbe v Trbovljah že deluje

V sredo, 21. januarja, so se v Trbovljah sešli kulturni in politični delavci iz okraja Trbovlje. Razpravljali so o ustanovitvi pododbora Prešernove družbe za okraj Trbovlje. Sestanka so se udeležili zastopniki iz Trbovelj, Zagorja in Hrastnika, pogrešali pa smo delegate iz Radeč.

Kot zastopnik odbora Prešernove družbe v Ljubljani je na ta razgovor prišel tudi tovariš minister Franc Kirmovec-Ziga, ki je navzočim razložil pomen ustanovitve tega pododbora, čigar prizadevanje naj gre za tem, razširiti publikacije Prešernove družbe. Njen namen je, izdati vsako leto za široke množice zbirko leposlovnih, poučnih in drugih knjig po nizki ceni, poleg njih pa še druge publikacije.

Razgovori so bili seveda zanimivi. Večina navzočih je bila mnenja, da dosedanje izdaje Prešernove knjižnice niso zadovoljile ljudskih množic. Po daljši razpravi je bil izvoljen za okraj Trbovlje širši odbor Prešernove družbe, ki bo storil vse potrebno za razširitev Prešernove knjižnice v našem okraju. Za predsednika je bil izvoljen tov. Dominik Kužnik.

V zadnjih dneh po svetu

IZJAVE KÖPRLUJA OB ZAKLJUČKU OBISKA

Turski zunanji minister Köprülü je med petdnevnim bivanjem v Jugoslaviji imel važne razgovore s sekretarjem za Inozemske zadeve Koco Popovićem in predsednikom republike FLRJ, maršalom Titom. Po uradnem sporočilu so bila med razgovori izmenjena izjerna vsa mnenja o vseh aktualnih vprašanih glede stališča razširjenia sedanjega sodelovanja, zlasti v pogledu skupne varnosti in ohranitve miru. Ugotovili so tudi popolno soglasje glede konkretnih oblik sodelovanja med Turčijo in Jugoslavijo v interesu ohranitve miru in varnosti.

Po izjavah turškega zunanjega ministra je glavna značilnost teh razgovorov popolno razumevanje, zaupanje in odločnost obeh držav za bratstveni mir v lastnem in skupnem interesu. Minister Köprülü ni izključil možnosti, da bo v prihodnosti priložnost sporazumno z Grčijo do podpis formalnega pakta o obrambi Jugoslavije, Turčije in Grške. Po njegovem mnenju bo v kratkem prišlo do sestanka zastopnikov treh držav zaradi izmenjave mnenj o načrtih sodelovanja in da bodo o tem razpravljali že med njegovim obiskom v Atenah.

BRITANSKO JUGOSLOVANSKI TRGOVINSKI RAZGOVORI

V Beograd je prispela britanska trgovinska delegacija, ki se bo razgovarjala z jugoslovanskimi trgovinskimi predstavniki za določitev novih trgovinskih list na podlagi letnega sporazuma o blagovni izmenjavi med obema državama iz leta 1949. Britanska delegacija vodi načelnik ministva za zunanjo trgovino More.

SOVJETSKO-KITAJSKI SPOR GLEDE KOREJSKE VOJNE

Poročila nekaterih ameriških časnikov trdijo, da Kitajska in Sovjetska zveza v velikem sporu glede nadaljevanja korejske vojne. Pripominja se, da želi po državni informacijski ameriškega državnega departementa kitajska vlada končati korejsko vojno, medtem ko Sovjetska zveza z vsemi silami zavrzuje pogajanja o premirju. Kitajska vlada, da korejska vojna resno ogroža Kitajsko in jo spravlja pod kremojsko oblast. Na nedavni seji britanske spodnje zbornice je zunanji minister Eden izjavil, da je stališče britanske vlade glede pogajanj za premirje ostalo nespremenjeno in da si bo vlada še nadalje prizadevala, da se sklene premirje.

TRUMAN SPET ZASEBNIK

Po slovesnem ustoličenju novega predsednika ZDA Eisenhowerja je doseđeni predsednik Truman odšel v svoje rojstno mesto Independence v Missouriju. Novinarjem je izjavil, da se bo skušal predvsem odpočiti, potem pa se vrne k zasebnemu življenju. Izjavil je tudi možnost, da bi postal predsednik univerze, ker zato nima potrebnih akademskih pogojev.

NASTOPNI GOVOR NOVEGA PREDSEDNIKA ZDA

Po slovesni zaprisezi je novi predsednik ZDA Eisenhower imel pred zbrano množico govor, v katerem je poudaril načela svoje bodoče politike. Ta načela izpričujejo, da so ZDA proti vojni in da morajo dosežti tak meo, da bodo preprečile vsako napadalnost. ZDA bodo nasprotovale vsakemu navidezno pomirjenju. ZDA ne bodo nikdar drugim narodom vsiljevale s silo svoje politične ali gospodarske institucije. Eisenhower se je odkrito izrekel za gospodarsko pomoč drugim narodom, ki jo šteje za nezgodno sredstvo za ohranitev svetovnega miru. Poudaril je potrebo vsake podpore OZN in obrambnega sodelovanja z vsemi sosedi. Zavzemal se za enotno Evropo, ker le tako Evropa se lahko z ameriško pomočjo obrani vsake napadalne nevarnosti.

SESTANEK TRESH ZUNANJH MINISTROV

Po vseh britanskih časopisov se bodo zunanji ministri ZDA, Francije in Anglije verjetno sešli v začetku marca v Londonu. Glavni predmet razgovorov bo evropska vojna in zadnje šistke v Vzhodni Evropi.

BEG IZ VZHODNE NEMČIJE

Iz Vzhodne Nemčije je v januarju tega leta pobegnulo v zahodni Berlin nad 16.000 oseb. Na dan 23. januarja je pobegnulo nad 1000 ljudi. Zadnji čas prihaja iz Vzhodne Nemčije povprečno po 600 oseb na dan. Begunci so večinoma mladi ljudje, zaradi česar vzhodnonemškemu gospodarstvu primanjkuje delovne sile.

TURSKA PARLAMENTARCI V JUGOSLAVIJI

Turška parlamentarna delegacija, ki je prišla v Jugoslavijo, bo za časa svojega bivanja pri nas obiskala vrsto naših državnih in kulturnih ustanov. Parlamentarna delegacija je prišla na prijateljski obisk na povabilo naše ljudske skupščine.

KAKO SO ZAŠČITENI OTROCI, KI SO IZGUBILI STARŠE V NOV

Neizbrisno nam je v spominu naša narodnoosvobodilna vojna, v kateri je dalo za svobodo toliko naših ljudi svoje življenje.

Ob spominu na naše padle borce bi človek mislil, da je naša sveta dolžnost, da skrbimo za njihove otroke, da se zanimamo, v kakšnih razmerah žive ti otroci, saj so njihovi očetje in matere darovali svoje življenje za našo najdragocnejšo vrednoto — za našo narodno svobodo.

Ko smo tako spomladi lanskega leta z neko članico ZB v Zagorju obiskale vse partizanske otroke na njihovih domovih v Zagorju, smo našle na zelo žalosten primer, ki vam ga hočem danes opisati.

V Zagorju stanuje skupno s svojo okolico 60 let staro teto v nekem podstrešnem prostoru mladoletna Tatjana Jane, otrok brez staršev, padlih kot žrtev fašističnega nasilja. Prostor, v katerem prebiva mladoletna Tatjana, meri 2 x 2 kvadratna metra ter je brez vsakršnega okna. Strop te podstrešne luknje je obložen le z deskami, tako da vidiš nebo le med špranjami desk. Poleg tega prostora je še en prostor iste velikosti z razliko, da ima majhno okence. Ta prostor služi za kuhinjo in spalnico Tatjanine tete.

Ne morem popisati tega bednega stanja otoka, ki hira v tem prostoru, kakor da je obsojen zaradi kakšnega hudodelstva na bivanju v temnici, kjer živi otrok že približno tri leta.

Ko vsa se tako pogovarjali s Tatjano in njeno teto, nam je slednja povedala, da že dolgo prosi za dodelitev drugega stanovanja, vendar doslej brez vsakega uspeha.

S tovarišico vsa se takoj napotila na mestno občino v Zagorju in do predsednika sveta za ljudsko zdravstvo in socialno skrbstvo tamkajšnje občine, katerima vsa obrazložila ta primer, da bi obe pristojni mesti takoj posredovali pri stanovanjski komisiji za čimprejšnjo dodelitev drugega stanovanja, ker je dosedanje stanje tega otoka obupno.

Na naša stalna vprašanja, v koliko je ta zadeva rešena, nam je predsednik sveta za socialno skrbstvo v Zagorju odgovoril, da je takoj po našem razgovoru posredoval pri stanovanjski komisiji, da pospeši rešitev tega vprašanja.

Važno za upokojence, ki so še zaposleni

V petek, 30. januarja t. l., bo v Delavskem domu v Trbovljah ob 5. uri popoldne predavanje, na katerem se bo pojasnjevala nova uredba o vprašanju zaposlitve upokojencev ter vprašanje socialnega zavarovanja.

Lekarne naj prevzame Socialno zavarovanje

(Nadaljevanje s 1. strani)

pripravljen za prevoz — iz izkustva pa vemo, da bi bilo treba v večini primerov čakati več kot 20 minut, sicer pa je včasih tudi 20 minut usodno za življenje. Delegati so zahtevali, da svet za ljudsko zdravstvo in soc. skrbstvo pri OLO Trbovlje ponovno pretrese vprašanje reševalne službe.

Pri razpravi o postavki za prevozne stroške zavarovancem, ki potujejo v bolnišnice, zdravilišča ali na specialne preglede v Ljubljano ali Celje, so delegati navajali, da so sedanje dnevnice, ki znašajo največ 100 din na dan, veliko prenizke. Naročili so upravno odboru zavoda, da razmišlja o zvišanju dnevnice sedanjim cenam primerno takoj, ko bo Okrajni zavod za soc. zavarovanje finančno popolnoma samostojen.

Po sprejetju proračuna so delegati stavili več predlogov. Med najvažnejšimi je vsekakor predlog, naj socialno zavarovanje prevzame vse lekarne v okraju. Kakor kažejo statistike, se 95% vseh dohodkov lekarn steka iz social-

kar je stanovanjska komisija tudi obljubila. Toda do danes, ko bo preteklo že skoraj eno leto, prizadeti otroci še vedno ni rešen svoje mrzle temnice...

Na vse intervencije Odbora za zaščito matere in otroka pri OLO Trbovlje, invalidske organizacije kakor tudi organizacije ZB Zagorje ni stanovanjska komisija mesta Zagorje storila v tej zadevi ničesar. Res je, da vlada še danes huda stanovanjska kriza, toda prepričana sem, da je bilo med tem časom že nekaj stanovanj praznih in dvomim, da so bila ta stanovanja dodeljena ljudem, ki so bili bolj potrebni lepšega stanovanja kot ta otrok brez staršev, ki je zagorski stanovanjski komisiji po vsem videzu deveta briga.

Naša ljudska oblast nas stalno opominja, kako je treba ščititi in skrbeti za otroke, katerih starši so padli v NOV, da jim moramo nuditi v vsakem pogledu potrebno pomoč. Zato bi potrkala na srca ljudi v stanovanjski komisiji v Zagorju, da pokažejo končno po tako

gladilsko delo je v Litiji precej omrtvičeno. Za to so deloma objektivni, deloma subjektivni vzroki. Zdej, ko imamo prekrasno gledališko dvorano v Sindikalnem domu na Stavbah, je dana možnost, da se razmahne tudi dramatično delo v našem kraju. Člani Dramatskega društva Litija so že začeli s študijem nekaterih del in jih bomo menda kmalu videli na odru.

Zadnjo soboto in nedeljo pa smo imeli v gosteh člani Delavskega kulturnega društva »Tine Rožanc« iz Ljubljane. To društvo sestavljajo po večini železničarji iz Ljubljane. V soboto so prikazali Nestroyevega »Utopijenca«; a tem delom so nudili litijski publiki veder večer. igralci so bili deložni pohvale za svoje izviro podano delo. Igro je režiral znani gledališki umetnik Valo Bračina. Med najboljšimi so bili Martin Ivanusa v vlogi Buče, Jože Jager kot Jaka Smola, Zlata Dolencova kot vdova Vedotova, Ivo Stefanovič prijatelj, pa seveda tudi drugi. Lahko zapisemo, da je bil ves kolektiv dobro izdelan. V vlogi notarja je nastopil tov. Marjan Veilgorn. Litijski rojak, ki je podal svojo vlogo pohvalno. Na njem je ležala tudi vsa teža organizacije gostovanja.

Naslednjo nedeljo so igrali Goljovo mladinsko igro »Princeska in pastirček«, ki so jo gostje prav lepo odigrali in tudi z njo povsem zadovoljili našo publiko. Pri obeh predstavah so sodelovali tudi godbeniki in tako doprinesli svoj delež k uspehu. Nedeljska popoldanska predstava je bila namenjena predvsem mladini, ki je do zadnjega kotička napolnila dvorano. Zvečer pa obiskali bili zadovoljni. Krivda bo gotovo to, da je predilniška dvorana šele novo sezidana in zato precej mrzla. Dosedanja kurjava ne zadostuje in tako prezebanji pri predstavah gledalci, pa seveda tudi igralci.

Zato naj upoštevajo prireditelji željo publike: več kurjave! Kljub mrazu v dvorani

dolgem času vsaj malo socialnega čuta do tega zapuščenega otroka, ki je zaradi svojega nevdržnega stanovanja zdravstveno ogrožen, taki primeri pa terjajo prvenstveno rešitev.

Zeleti bi bilo, da v bodoče posvečamo prav vsi vsjo pozornost našim otrokom, zlasti pa še otrokom brez staršev, da bi tako v našem okraju ne našli več na noben tako žalosten primer kot v Zagorju. Z budnostjo in pazljivostjo nad takimi otroci, kar je naša dolžnost, se bomo vsaj delno oddolžili staršem otrok, ki so doprinesli za našo svobodo tako veliko žrtev.

Navedla sem žalosten primer, ki meče senco na ves trboveljski okraj. Še bolj žalosten pa postane primer tega zapuščenega otroka, če povem, da je bila mati mladoletne Tatjane Jane sestra pokojnega mučenika, revirskega heroja Franca Fakina, ki je padel dne 1. junija 1924 v Trbovljah pod krogami podivjanih fašističnih orjunašev.
Slavka Završnik

Novice iz Litije in okolice

Gostovanje ljubljanskih železničar'ev

Pa so nas člani Dramatskega odseka DKD »Tine Rožanc« s svojim igranjem — ogreli... Kadar bodo prišli še v Litijo, bodo imeli tu že vrsto dobrih znancev, ki cenijo njihovo požrtvovalno delo, ker gostujejo v različnih krajih Slovenije. Doslej so igrali že v Vianji gori, Dobrem polju, Šmarju-Sapu in drugod; nadaljnja pot pa jih bo vodila v Dobovo, Kamnik, Crnomelj, Meljiko itd. Vseposred jim želimo mnogo uspehov!

Razveselili so varovance

Ob času, ko je bil izvoljen tov. maršal Tito za prvega predsednika FLRJ, so se litijski predilničarji spomnili tudi varovancev, ki predljudjo svoja visoka leta v okrajnem Domu onemoglih v Crnem potoku, in so jim darovali 50.000 din. Del tega darila je uporabil upravnik doma tov. Slavko Zagorec za približek k hrani na dan, ko so slavili v domu imenovanje maršala Tita za prvega predsednika FLRJ. Ob tej priliki je imel upravnik Zagorec nagovor, kolektiv doma onemoglih pa je poslal Maršalu čestitko.



Iz korejskega bojišča

Hinko Wilfan: Tekoče zlato

(Petrolej)
Leta 1873 je bila v osej Galiciji huda zima. Vasico Boryslavo je snež tako zamedel, da so se komaj videli strehe iz njega in stebri sivokastega d'na. Niti najstarejši ljudje niso pomnili podobne. Sicer so vedeli podedati o hudih zimah, ko so celo volkovi upali o staje; o mrzlih, da je ta ali oni zmruznili; ali da bi naneslo toliko snega — tisto pa res da ne! Kdaj je le že zamedlo okna, zamedlo orala, zavrnilo kap, a? Nikoli še, kar se starine zavdajo. Mruza je že bilo več, hujšega mruza celo, to že, ali snega... Kdaj neki! Sploh ne! Do hlevov so ga morali skidati, če so hoteli do živine, okna osvoboditi. Se izpod kapa ga je bilo treba odmetati, drugače v kleti niso mogli. V kleti pa so morali. V nekaterih od njih se je cedila iz zemlje smrdljiva oljna tekočina, iz katere so izdelovali zdravilno mažo za ose boleznij in poškodbe ter lilejo za opanke in čeplice. Na usak način so morali do kleti. Seveda, osaka hiša pa le ni imela kleti in vsaka od njih tudi ne izvrtka. Tiste hiše na primer, ki so stale na grču, že ne. Tej gosti, rumenkasti tekočini so rekli smrdljivec. Ti iz doline so ga prodajali onim, ki so imeli domove višje od njih.

sicer vsa zimo. Ko pa je prišla zelena pomlad in so postorili najnujnejše okrog doma, posejali, posadili krompir, so se moški odpravili po svetu prodajat obe maži.
Doma so ostale žene, deca in starci in se ubijali na polju in z živino. Na jesen, pa vse tja do zime, so se obračali moški. Iz izkupička so se prežoljali do spomladi, očasi poplačali pri židu Aronu čez leto nastale dolgovce, a le bolj poredko so si mogli popraviti ali celo postaviti nova domovanja. Sededa so ti ali oni norašali iz sveta različne drobnarije: mladim ženam in dekletom lepše naglavne robce, lepše janke, lepše obleke in lepšo obutev, kot pa je prodajal Aron. Kajnak, njemu ni bilo po polju, da so kupovali po svetu. Vedno si je prigovarjal, da on pač edini najbolj ov, kaj je v Boryslavu najbolj potrebno.
Schreiner je že ves dan delal. Ven komaj da je utegnul. Pa tudi dalo se mu ni. Tako je bil zaverovan o delo. Toplo je v hiši. Močnik so kuhali kar sleherni dan. No — pa je še kar šlo. Saj je zalival s smrazo iz kleti, gnetel in gnetel, pa spet doloval. Res, da je bil do kometca črn ko sam org, toda ob misli na popotovanje, na vsakoletno vandranje, si je začel požožgavati.
»Saj nisimo več v predpustu,« ga je opozorila žena. »Sveti post je.«
»Post gor ali doll« jo je izrezano

zavrnil, »meni se žožga.« Še glasneje, še peseleje je zažožgal.
Žena se je zamislila v njegovo žožžganje pred leti. »Kot nekdanj, si je dejala, zna žožžgati. Nobeden ni znal kot on.« Tisti mah mu je odpustila veselos.
»Žožžgaš, a meni ni do poslušanja.« je nadovezala. »Skoro ni o leščerbi več olja. Zdi nam ga ne zaupa več,« je bridko končala.
Schreiner je pomislil. Ne toliko na olje, ki ga tako rekoč več ni, marveč na posek. Ujel je v svetu — tako mimogrede je ujel na uho — saj ni bilo njemu namenjeno, da drugod sajam dodajajo poska. Le kako bi prišel do nje! Res je, da imajo v vasi nekaj košnic čebel, ali vsi prodajajo satje z medom vred, običajno pa kar celo košnico. Če pa se imoovitim zahoče medu, tedaj začepčljajo celo košnico; med izcedijo, o satju pa ostanejo mrte čebele. Le kako ga očistiš? Š čebelami in medom ni za loščilo.
»Moram letos kod povprašati, kako in kaj se s to rečjo...«
»Kaj?« je vprašala žena začudeno.
»Eh, posek mi ne gre iz glave.«
Žena je nekaj zagodla. Naj bi raje na olje pomislil, sicer bodo morali s kurami pred spat. Kdo bo le čepel v temi! On pa se z ooskom motil! O, da bi ga...
Vznevolojlo jo je, ker je z žožžžganjem prenehaj. Nezaposlene misli so se začepčljale ob razsvetljavi. Da, sedaj že tak obraz dela, kot da mu nič ni. Ali ko bo posedal v temi, tedaj bo zavreščal, kakor bi ona zakrivtala, da ni repičnega olja ne za leščerbo ne za šober.
»Iz prsta olja ne morem izsesati, iz Jada še manj. Sneg tudi ne bo gorel,

masli pa nimamo. Pa z njo bi drugače kurili... V leščerbi že ne,« je zamomljal obupno.
»Kaj pa smrdljivec!« je nenadoma svetovala. Iz te zaglete morajo ven. In to kakor koli že. Pri otroku pa vendar mora imeti luč.
Prizadet se je zganil.
»Poskusil sem nisem, poskusim pa lahko. Ne verjamem nič. Veš, da bi se že kdo spomnil, hm.« Lahkooverno se je zmrdnil.
»Hana!« je poklicala mati. Ko se je med vrati pokazala vitka hčerka, ji je rekla: »Prinesi no še smrdljivec iz kleti. Zmanjkalo ga bo.«
Schreiner je klet, ki je potiskal to goščavo o leščerbo. Od krpe je odtrgal trak in ga oval posevno okrog treščice; da bi pa vendarle gorel, je ta stenj namočil o olju. V nemem pričakovanju je kresal. Po nekotiko iskren se je osakčito utrnilo in za hip blede obsijalo njegovo neverno lice. Med razpihanjem skopega ognjička je zatrjeval, da bodi ta poskus prav ženi na ljubo; ali pravzaprav: če si na skriva prizna, prav njej na kljub želji, da se ne bi uresničila njena misel. Kam pa pridemo, če bi ose veljalo, kar kateri koli babi o glavopade!
Ko je zasmrdelo po tej maščobi iz kleti in se je plamen doignil ter se podaljšal v nitastem črnem dimu, sta se pogledala obeh čudeč žrtila:
»Vidiš, da goril« je zavzeta zahitela. Krepko je mahnila po plečih, ga gibčno stresla, da mu je glava opletala, z nogo po zajčje udarila ob tla, ga široko zajela kot za ples in ga zavrtela posil. »Goril« je zaopila in udarila ob

mizo, da je leščerba plaho zaplapolala. Njega je spreletel sram. Na, pa res gori. In ona je imela prav in on.
»Gori,« je priznal, glas je izdajal poraz, ki pa ga je bil pripravljen takoj zatajiti, spremeniti, da bi bilo videti, da je bil on pravzaprav istega mišljenja, istega prepričanja, da bo kletna rumenkasta in smrdljiva tekočina, ta smrdljivec, tako lepo gorela. Rad bi bil dal svojemu glasu in obrazu videz skrbno prikritega prepričanja, da bo gorelo. Le zakaj se je prej zaletel!
»I, sedaj pa lahko prodajava smrdljivec za sročeno, repično olje pa naj ima kar Aron...« A še ko je govorila, se je spomnila, da imajo tudi drugi smrdljivec. Zatorej ne bo kazalo, prodajati ga. Le kdo bi ga neki kupil!
Žejil se je sam nase, ker se je čutil ženi nedoraslega. Le kako ga je ugnala v kozji rog. Enostravno se je zalotela: smrdljivec poskusi prižgati! Kakor da bi ona že daono vedela, da smrdljivec gori, da gori o leščerbi. Kakor da se ose žitlenje ni marala izdati in da je skritostno prav do nocoj hranila. Goril... Seveda gori, ampak! Le kako goril! Polegje, smrdil, kadil ko najslabša lojenka. Goril... Vrbača goril! Ej, da mu nikoli prej ni šinilo kaj takega o glavol! Goril že, goril...
Precedil bi ga. Mogoče bo bolje. Seveda bo bolje. Saj blato, primešana zemlja, pesek in — drag vze mi oso to napolako, to goščo! — ne more goreti. Precejen ni kaj lepše svetil. »Prekuhal ga bom.« si je dejal. Ni oravec, da mu ne bi bil kos! Goril že, pa lepše, bolje mora! Žena je menila, da bi poskusil v svinjskem kotlu. (Nadaljevanje.)

Naši čitatelji pišejo

Pogostitev odličnjakov na II. osnovni šoli v Trbovljah

Za nami je zaključek prvega polletja letošnjega šolskega leta. Učenci so na svojih zimskih počitnicah, ki so se posebno dobrodošlo pioniirjem smučarjem. Zal, da imajo doma premalo snega. No, pa saj so mnogi že tako korajžni, da jo mahnejo kar proti »Marunici« ali pa kam drugam; poiščejo si pač teren, kjer je dosti snega.

Za marsikoga bodo to res lepe počitnice, mnogim pa starši za kazen ne pustite smučati, pač pa se morajo doma učiti, ker so prej lenarili in jim je bila šola deveta briga. Jaj, kako se jim to sedaj maščuje! Seveda, ne vsem, kajti mnogo je ostalo nezakovanih. Prepričana sem, da so tudi taki starši, ki so svojemu sinčku ali pa hčerki kupili celo smuč ali pa sanke, rekoč: »Boš pa drugo polletje bolj pridkani«.

Ne vedo pa, da so s tako »kaznjivo« zelo pogršili. Tolazi nas misel, da takih primerov ni mnogo.

Naši šoli je priredili tovariši upravitelji sprejem odličnjakov. Na zaključni dan, 15. januarja, se je zbralo v zbornici 31 teh pridnecev. Posedli so okrog belo pogrnjenih miz in napeto čakali, kaj bo. Ob slavnostnem tretnjaku je nato spregovoril tovariš šolski upravitelj; pohvalil je pionirje za njihove uspehe v šoli ter jih vzpodbujal še k nadaljnemu napredku v višjih

šolah in nato v življenju, da bodo tako uspešni graditelji naše socialistične domovine. Ob tej priložnosti je ponovno opozoril pionirje na zasedanja Ljudske skupščine v Beogradu, kjer je naše ljudstvo ponovno izvolilo za svojega vodjo, za predsednika republike Jugoslavije, tovariša Tita in tako spet izreklo zaupnico največjemu sinu naše domovine.

Po teh besedah so pionirji odličnjaki posrebeli sladki čaj in pojedli pripravljene slaščice. Nato so še zapeli in deklarirali. Ob zaključku pa se je naša pridna Verica v imenu vseh odličnjakov zahvalila upravitelju šole za prisrčen sprejem in pogostitev ter občutila, da bodo ostali še nadalje takšni in da bodo pridobili za pridnejše učenje še druge učenke.

Nasmejani in rdečih lic so nato odšli domov. Na te trenutke prav gotovo ne bodo nikoli pozabili, zlasti še, ker tudi vsi drugi vemo, da odličnjaki v bivši Jugoslaviji niso nikdar dobili priznanja. Odličnjaki revnejših staršev niso bili deležni niti takega priznanja, da bi se lahko nadalje šolali in izobraževali, medtem ko so otroci bogatih staršev, čeprav slabi učenici, odšli na višjo šolo, kjer je mnogokrat zmagal denar, ne pa pamet in znanje. V. G.

Ljudska univerza v Loki

Ljudsko univerzo v Loki pri Zidanem mostu so odprli 17. januarja. Zastopniki Ljudske univerze je pozdravil navzoče ter jim poljarno pomen predavanj te ustanove, ki naj si ure pot med širše množice. Pozdravil je nadalje predavatelja prof. Milinarja, domačina iz Loke, ki uživa sloves dobrega predavatelja. Hkrati je pozval vse prisotne, da se izkazajo, kakšnih predavanj si žele, da bi vladali pri izbiri predavanj demokratičen način in želja ljudstva.

Tov Milnar je imel predavanje »Ljudski običaji in navade«. V več kot enournem predavanju je nanizal izvor naših lepih slovenskih običajev, od katerih so mnogi še

ohranjeni med ljudstvom po vseh predelih Slovenije, tako po Koroskem, Primorskem, Štajerskem in Kranjskem. Zlasti mnogo starih običajev je še ohranjeno ob priliki ženitovanj ali »gostovanjih«, kot pravijo v Prekmurju.

Predavanje je bilo povsem zanimivo in so poslušalci pazljivo sledili govorniku, dasi je predavanje trajalo dolgo. Drugi del tega predavanja bo imel prof. Milnar v četrtek, 29. januarja ob 19. uri kot običajno.

To sezono je Ljudska univerza naša gostoljubje v mali dvorani Doma onemoglih, kjer je topio in prijetno.

Košarkar i Svobode na turnirju v Ljubljani

Iz Trbovelj sta se pokalnega košarkarskega turnirja v Ljubljani udeležila dva kluba »Rudar« in gimnazijski KK »Svoboda«. Klubi pa je odigrala v telovadnici na Taboru pet tekem, od katerih je dve odločila v svojo korist. S temi se je uvrstila na 8. mesto izmed 11 ekip. Za njo so »Partizani« iz Kranja, celjski »Zelenci« in »Partizani« iz Medvode.

Ekipa se igrala v dveh skupinah. KK »Svoboda« je nastopila v močnejši skupini. Če bi tekmoval v slabši skupini, bi najbrž dosegel boljše mesto v lestvici. Tako pa so se v prvi tekmi srečali s prvakom Slovenije, ASK, ki je tekmo dobil z 39:19. V drugem polčasu sta oba kluba dosegla vsak po 13 točk, kar je uspeh za »Svobodo«.

KK »Svoboda« se pozna, da je mlad klub, kjer igrajo večinoma začetniki. Igralci trenirajo v telovadnici, niso pa vajeni igrati na regularnih igriščih. Manjka jim še tekmovalne rutine; tako se večkrat niso zmasli v napadi, ali pa niso zadeli na koš. Tako so komaj komaj premagali ekipo Medvode, ki je ravno tako nova, vendar je bila bolj odločna in napačala. Končni rezultat je bil 27:25 za »Svobodo«.

Rutinarneju moštva »Zelenci« in »Rudar« »Svoboda« ni mogla do živca. Rezultat tekme je bil 81:16 za Mariborčane.

Najboljša tekma »Svobode« pa je bila srečanje s »Partizanom« iz Kranja. To moštvo je bilo »kroaj« vsem ekipam ter oreh; premagalo je celjskega »Zelenci« in ga spravilo na predzadnje mesto. Proti tej ekipi

pa je »Svoboda« zaigrala res lepo. Igralci so izkoristili teoretično znanje in ga združili še z borbenostjo in prodornostjo. Tako je »Svoboda« ves čas tekme vodila z razliko 10 točk. Tekma se je končala z rezultatom 39:40 za »Svobodo«. Pokazalo se je, da »Svoboda« bodi manjka tekmovalna rutina, ki pa si jo bo pridobila z nastopom na regularnih igriščih. — U. J.

Kmetijsko predavanje v Loki

V sredo 21. t. m. so imeli v Loki kmetijsko predavanje. Tov. Bantan iz Zadrúne zveze v Trbovljah je dal nekaj navodil o uporabi umetnih gnojil. Poudaril je, da v premaični meri uporabljamo taka gnojila, ki so potrebna kadar nam primanjkuje hlevskega gnoja.

Predavatelj se je nadalje dotaknil še poljskih škodljivcev, zlasti fižolarja in navedel sredstva, kako se ga ubranimo. Omenil je tudi molja pri pšenici, ki se zaredi tam, kjer nimamo dobrih žitnih hramb. Navzoči so živo posegali v diskusijo in stavljali razna vprašanja.

Nato je se inž. Lenardič s okrajnima predavateljema inženirjema iz Lovca in gnojilni potrebo zvišanja rentabilnosti živine. Za dosedaj tega je prvi pogoj vagoja krav mlečaric. To je mogoče doseči z dobrim gnojenjem travnikov, pravčasno košnjo in selekcijo živine. Edini kraj, kjer imamo v okrajni selekcijonirano živino, je Dol pri Hraštniku, kjer dobre krave dajejo 1500 litrov mleka na leto. Izločanje kakovosti živine je pri nas nujno potrebno.

V naslednjem je tov. Bantan predvaljal poučni film, kako vzgajamo pri govedu parklje, ki jih tudi treba »negovati«, kar je bilo za vse nekaj novega in poučnega.

Tov. Bantan je nato zavrtel še film »O pravilnem pranju volnena perila«, kar je predvsem zanimalo naše žene, pa tudi moške.

Na koncu so prišli na vrsto še naši pionirji, ki so gledali film »O življenju indijskoga slona«. Tako so bili vsi zadovoljni.

Podobno predavanje je bilo tudi 19. januarja na Razboru z razliko, da je tov. veterinar Uršič predaval o živinskih boleznih.

Takih poučnih predavanj si naši ljudje žele in so naprosili predavatelja, da bi jih v kratkem, vsaj vsak mesec obiskali. — Ir.

Hranilno-kreditni odseki pri KZ

V zadnjem času so začeli z ustanavljanjem hranilno kreditnih odsekov pri kmetijskih združenjih v litijjski okolici. Za uvedbo varčevanja se je zavela podružnica litijjske Narodne banke. Najbolj so se oprijeli tega dela kmetijske združenja v Veliki Kostrovnici, kjer ima hranilno kreditni odsek največ uspeha. Da bi poživili delo na terenu, je tov. Tone Matoz, namestnik NB, obšel nekatere KZ v okolici Litije. Na sestanku na Vačah so sklenili, da bodo o hranilno kreditnem odseku razpravljali na rednem letnem občnem zboru KZ. Kmetje so sprevideli, da ima varčevanje v hranilnem odseku mnogo prednosti in koristijo predvsem članstvu.

Litijski planinci za koč na Jančah

Lansko leto je bila ustanovljena podružnica planinskega društva za Litijo in okolico. Novi odbor je začel najprej z nabiranjem članov. Teh se je prijavilo doslej okrog sto. Prihajajo pa še vedno nove prijave. Odbor je začel tudi s propagando za nabiranje naročnikov za planinsko revijo.

Na januarski seji so razpravljali o delovnem načrtu in tudi o gradnji nove koč. Svoj čas je imela predvno litijjska podružnica SPD koč na Sv. Gori pri Litiji, pri gradnji so pomagali tedaj tudi planinarji iz Zagorja; tedaj je bilo Zagorje vključeno v litijjski okraj in zato so imeli litijjski in zagorski planinci skupno delovno področje. Po osvoboditvi se planinska ideja med Litijanci več let ni razmahnila. Takrat so se znašli Zagorjani, ki so prili tedaj v sestavi trboveljskega okraja in so si postavili na Sv. Gori planinsko koč. Ta koč je v dobrih rokah upraviteljske Zofke Cirarjeve, pot na priljubljeno Sv. Goro pa je še zmeraj v programu litijjskih planinarjev. Rekord litijjskih planinarjev nosi obiskovalec Sv. Gore turist L.

Žene v Čečah so pričele s šiviljskim tečajem. Na predvolilnem sestanku žena v Čečah so si žele poleg drugih nalog zadati tudi sklep, da bodo imele v zimskem času trimesečni šiviljski tečaj. Zanj se je zanimalo precejšnje število žena in deklet. Tečaj se je začel 6. januarja t. l. Prav pridno in z veseljem ga obiskuje 19 žena in deklet. Tečaj vodi manjša tekmovalna rutina, ki pa si jo bo pridobila z nastopom na regularnih igriščih.

Laško bi rekli, da se je delavnost žena v Čečah zelo razvijala, kar dokazuje izvedba volitev v občinski in v okrajni odbor, prav tako pa tudi uspešno prirejena novoletna jelka. Iz vsega njihovega dela vidimo, da tudi žene iz Čeč ne morejo zaostajati za drugimi. Dobro se zavedajo, da je to skupnim in vztrajnim delom mogoče izvršiti vse naloge v blaginjo vseh.

Pripomniti je še treba, da so tovarišica Dougulova, ki je edina učiteljica moč na šoli, požrtvovalno trudi za napredek otrok in v šoli obrača pa tudi vso pozornost vzgoji in vedenju otrok izven šole. Na zadnjem rediteljskem sestanku, ki so ga stari otroci in ostale žene navedle zadovoljivo obiskale, je ta tovarišica poudarila zlasti to, naj bi bila v bodoče dom in šola v najtesnejši povezavi, da bi tako skupnim posvetovanjem s starši pravilno vzgajali otroke, da bodo ti postali nekoči dobri državljanji, ki bodo v ponos naše socialistične domovine. Završnikova

Žene v Čečah so pričele s šiviljskim tečajem

Na predvolilnem sestanku žena v Čečah so si žele poleg drugih nalog zadati tudi sklep, da bodo imele v zimskem času trimesečni šiviljski tečaj. Zanj se je zanimalo precejšnje število žena in deklet. Tečaj se je začel 6. januarja t. l. Prav pridno in z veseljem ga obiskuje 19 žena in deklet. Tečaj vodi manjša tekmovalna rutina, ki pa si jo bo pridobila z nastopom na regularnih igriščih.

Laško bi rekli, da se je delavnost žena v Čečah zelo razvijala, kar dokazuje izvedba volitev v občinski in v okrajni odbor, prav tako pa tudi uspešno prirejena novoletna jelka. Iz vsega njihovega dela vidimo, da tudi žene iz Čeč ne morejo zaostajati za drugimi. Dobro se zavedajo, da je to skupnim in vztrajnim delom mogoče izvršiti vse naloge v blaginjo vseh.

Pripomniti je še treba, da so tovarišica Dougulova, ki je edina učiteljica moč na šoli, požrtvovalno trudi za napredek otrok in v šoli obrača pa tudi vso pozornost vzgoji in vedenju otrok izven šole. Na zadnjem rediteljskem sestanku, ki so ga stari otroci in ostale žene navedle zadovoljivo obiskale, je ta tovarišica poudarila zlasti to, naj bi bila v bodoče dom in šola v najtesnejši povezavi, da bi tako skupnim posvetovanjem s starši pravilno vzgajali otroke, da bodo ti postali nekoči dobri državljanji, ki bodo v ponos naše socialistične domovine. Završnikova

Žene v Čečah so pričele s šiviljskim tečajem

Na predvolilnem sestanku žena v Čečah so si žele poleg drugih nalog zadati tudi sklep, da bodo imele v zimskem času trimesečni šiviljski tečaj. Zanj se je zanimalo precejšnje število žena in deklet. Tečaj se je začel 6. januarja t. l. Prav pridno in z veseljem ga obiskuje 19 žena in deklet. Tečaj vodi manjša tekmovalna rutina, ki pa si jo bo pridobila z nastopom na regularnih igriščih.

Laško bi rekli, da se je delavnost žena v Čečah zelo razvijala, kar dokazuje izvedba volitev v občinski in v okrajni odbor, prav tako pa tudi uspešno prirejena novoletna jelka. Iz vsega njihovega dela vidimo, da tudi žene iz Čeč ne morejo zaostajati za drugimi. Dobro se zavedajo, da je to skupnim in vztrajnim delom mogoče izvršiti vse naloge v blaginjo vseh.

Pripomniti je še treba, da so tovarišica Dougulova, ki je edina učiteljica moč na šoli, požrtvovalno trudi za napredek otrok in v šoli obrača pa tudi vso pozornost vzgoji in vedenju otrok izven šole. Na zadnjem rediteljskem sestanku, ki so ga stari otroci in ostale žene navedle zadovoljivo obiskale, je ta tovarišica poudarila zlasti to, naj bi bila v bodoče dom in šola v najtesnejši povezavi, da bi tako skupnim posvetovanjem s starši pravilno vzgajali otroke, da bodo ti postali nekoči dobri državljanji, ki bodo v ponos naše socialistične domovine. Završnikova

Svoboda-center si krepko utira pot

V zadnji številki našega lista z dne 22. t. m. sta se nam v članku »Svoboda-center v Trbovljah si krepko utira pot med množico« utihotapili dve neljubni pomoti. V 3. odstavku tega sestavka se mora prvi stavek glasiti sledeče: »Za najaktivnejšo sekcijo v društvu smemo šteti mešani pevski zbor »Slavček«, moški pevski zbor »Zarja« (ne pevski zbor »Zvon«, kot je pomotoma tiskano), godbo na pihala, delno tudi dramsko skupino.«

Prav tako se v 9. odstavku tega članka glasi prvi stavek pravilno takole: »Upravni odbor je imel razgovor s starim svobodašem in igralcem Ivanom Pavškom (ne tovarišem Robertom Plavškom, kot zadnjič pogrešno navedeno), ki je dolga leta režiral igre ter je tudi sedaj obljubil svojo pomoč.« — Uredništvo.

OBVESTILO

Vse obveznike predvojaške vgoje rudnika Trbovlje-Hrastnik in Strojne tovarne »Miha Marinko«, ki imajo knjižico predvojaške vgoje doma, spominjamo, da je bilo lansko leto prav tako pripomenjano, da je bilo lansko leto precejšnje število zamudnikov predvojaške vgoje kaznovano, zato ponovno opozarjamo vse izostankarje, da nad njimi vodimo strogo kontrolo. To sporočam tudi vsem tistim, ki na kakršen koli način zadržujejo mladince od predvojaških vaj. To so predvsem nadzorniki mladincev v službi. Vsi prizadevi naj pomislijo, da jih lahko dolga kazen pa Zidana, da je bilo obveznosti državljanov FLRJ, ki sta ga sprejela in podpisala Zvezni svet in Svet narodov Ljudske skupščine FLRJ. Komandir centra Trbovlje

Filatelisti so zborovali

Malokdo ve, da tudi v trboveljski dolini deluje društvo tih ljubiteljev slik — po-dobit, ki jih okvirja belo zobčanje; to so znamke, ki prikazujejo razvoj države in njeno gospodarsko dejavnost. Tih in skromni smo Lepo število nas je, želja vseh pa je, zbrati čim več in čim lepše vzorce različnih izdaj, pa saj si bo iz tuzemstva ali tujine. Naše znamke po pošiljamo v inozemstvo, kjer naj prikazuje naš gospodarski razvoj, ki ga prikazujejo razne izdaje naših znamk in tako pripomorejo filatelistom raznih dežel, da si obogate svoje zbirke.

Lepe so naše znamke, samo žal se mladina ne zaveda, kako bi ji koristilo pravilno zbiranje znamk. Ob takem zbiranju se človeku vzbuja zanimanje za daljne nepoznane dežele, ki na svojih znamkah prikazujejo mesta, reke, velike moze in še mnogo drugih slik iz njihovega življenja živalstva, gradnje mostov, letalstva, mladine itd. itd. — tako da lahko mirno rečemo; za vsakega ne-

kaj, za kar bo zanesljivo vsak dobil veselo in bo svoj prosti dinar namamjal za nakup znamk ter se tako izognil zapravljanju in vrljanju v razna zdravju škodljiva izživiljanja po gostilnah, zakajenih od dima.

Po poročilih, ki so jih dali funkcionarji društva in po načrtu dela za tekoče poslovno leto lahko vidimo, da si upravni odbor prizadeva zvesti čim večji krog mladine, kateri bi se ravno z znamkami odprli pogled v širno tujino dežele ter bi mladinci tako pridobili na znanju zemljeopisa in zgodovini, pri svojem vestnem zbiranju pa bi se mladina navadila reda. Članstvo je izreklo polno zaupanje staremu odboru ter mu zaupalo vodstvo društva še v tekočem letu.

Vse ljubitelje znamk rabimo, da se udeležijo rednih sestankov, ki so vsrke vsak ponedeljek od 18. do 19. ure v prostorih kararne.

Naše geslo je razširiti krog zbiralcev med mladino in ostalimi zbiralci v tujini.

Obračun dela rudniških gasilcev v Trbovljah

Rudniški gasilci v Trbovljah so polagali mi-lu sredo obračun svojega dela v preteklem letu. Udeležba na občnem zboru je bila polno-števina. Od povabljenih korporacij se je od-zvala le Okrajna gasilska zveza in rudniška PLZ. Posebno je bilo razočarano članstvo nad izostankom zastopnika rudnika.

Ob živahnem vsestranskem zanimanju so podali poročila vsi funkcionarji društva. Iz njih po-vezujemo, da ima društvo težave s preskrbo po-trebega materiala, kot a. pr. cevi, gasilskih oblek, prevoznih sredstev in podobno. Tudi s člani samimi, zlasti s pomladkom društva, so težke. Med letom je v društvu sicer pristopilo nekaj mlajših moči, ki obetajo postati dobri gas-ilci, vendar je večina članov društva starih preko 50 let.

vleče po desnem bregu Save med Ljubljano in Litijo. Na seji so se člani odbora izrekli za koč na Jančah. Da se porazgovore glede podrobnosti, bodo imeli člani PDS Litija množični posvet v nedeljo 1. februarja ob 9. uri v kinu Litija. Ob tej priliki bodo vrtili tudi planinski film. Na seji PD Litija so ugotovili potrebo društvenega prostora, kjer bi bile na razpolago tudi revije. PD Litija se je oprlela zamisliti za ustanovitev čitalnice v Litiji. Gotovo je, da bo našlo pri teh svojih načrtih vso podporo oblasti in javnosti.

Obračun dela rudniških gasilcev v Trbovljah

Rudniški gasilci v Trbovljah so polagali mi-lu sredo obračun svojega dela v preteklem letu. Udeležba na občnem zboru je bila polno-števina. Od povabljenih korporacij se je od-zvala le Okrajna gasilska zveza in rudniška PLZ. Posebno je bilo razočarano članstvo nad izostankom zastopnika rudnika.

Ob živahnem vsestranskem zanimanju so podali poročila vsi funkcionarji društva. Iz njih po-vezujemo, da ima društvo težave s preskrbo po-trebega materiala, kot a. pr. cevi, gasilskih oblek, prevoznih sredstev in podobno. Tudi s člani samimi, zlasti s pomladkom društva, so težke. Med letom je v društvu sicer pristopilo nekaj mlajših moči, ki obetajo postati dobri gas-ilci, vendar je večina članov društva starih preko 50 let.

Resnih oziroma večjih požarov na območju rudnika lansko leto ni bilo. Le pet manjših požarov (na rudniških obratih) le dva je izbruh-nilo, pri katerih je dežurna straža takoj stopila v akcijo in ogenj v kati zatrla. Prebivalstvo je v takih primerih pokazalo vse razumevanje ter prisločilo na pomoč, v kolikor je bilo potrebno.

Iz števila in obsega požarov vidimo korist vpljave stalne dežurne službe v gasilstvu in

obdobnih patrol, ki vse pomanjklivosti po rud-niških obratih in stanovanjskih kolonijah takoj odpravijo, svarijo in opominjajo zaposlene ter jih navajajo k upoštevanju požarno-varnostnih predpisov. Rednih vaj je imelo društvo 35, iz-rednih štiri, skupno 2590 ur; pri popraviljanju gasilskih avtomobilov, motorov, cevi in ostalega gasilskega orodja so člani opravili v nadalj-njih 1709 udnih ur. Članstvo rudniškega gasilskega društva je sproščilo tudi vprašanje, zakaj Republiška gasilska zveza pri razdelj-vanju zneska, ki ga DOZ odvaja v gasilske na-mene, ne upošteva tudi pristovalnih gasilskih društev pri raznih industrijskih in ostalih pod-jetjih, ki menda vplačujejo večino zavarovanih premij. To vprašanje bodo morali rešiti višje gasilske oblasti.

Ob živahni debati glede v poročilih iznešenih vprašanj so si gasilci zadali za leto 1953 razne naloge, katerih izvršitev ne bo lahka, vendar pa so izvedljive, če bodo vsi, ki bi jim moral biti razvezit in uspeh tako potrebne organizacije pri srcu, prizadevane gasilcev podprli.

Vabimo vse delavalne v gasilske vrste. V rud-niškem gasilskem domu bodo vsi dobrodošli, kjer imajo na razpolago šsnike, žab in radio.

ALI SI ZE PLACAL NAROČNINO ZA »ZASAVSKI VESTNIK«?

Želiš dobiti zastoj kuhinjsko opravilo, cement itd.

Uredništvo in uprava »Zasavskega vestnika«, glasila OF Zasavja, razpisujeta nagradno tekmovanje za svoje naročnike. Tekmovanje bo trajalo od 1. januarja do 1. maja 1953. Tekmovanja se bodo lahko udeležili vsi stari naročniki, ki bodo plačali naročnino za leto 1952 in za leto 1953. Tudi novi naročniki, ki bodo plačali naročnino za celo leto 1953, se bodo lahko udeležili tega tekmovanja. Da bomo lahko nudili našim naročnikom tako lepa in praktična darila, so poskrbeli naša podjetja in ustanove ki so v ta namen prispevala lepe nagrade. Uredništvo in uprava lista se jim za to najlepše zahvaljujeta.

Nagrade bodo sledeče:



1. nagrada: kuhinjska oprava (darilo Mestnega stroj. mizarstva v Trbovljah) — glej sliko; 2. nagrada: moški ali ženski čevlji po meri (darilo Mestnega čevljarstva v Trbovljah); 3. nagrada: 10 vreč trboveljskega Portland cimenta (darilo Cementarne Trbovlje); 4. nagrada: 1 kristalni namizni servis (darilo podjetja »Umetnina«, Ljubljana); 5. nagrada: 1 kristalni toaletni komplet (darilo Umetnina, Ljubljana); 6. nagrada: 1 vozček trboveljskega premoga (darilo rudnika Trbovlje-Hrastnik); 7. nagrada: isto kot pod 6; 8. nagrada: 1 tono apna (darilo rudnika Zagorje); 9. nagrada: pletena jopica (darilo Trg. podjetja »Pre-skrba«, Trbovlje); 10. nagrada: isto kot pod 9; 11. nagrada: glej pod 9; 12. do 14. nagrada: denarna darila po 1000 din (prispevek Trg. podjetja »Pre-skrba«, Hrastnik); 15. nagrada: 200 kg žganega apna (darilo Kemične tovarne v Hrastniku); 16. do 18. nagrada: 3 knjižne nagrade (darilo okrajn. odbora OF Trbovlje); 19. do 23. nagrada: 5 knjižnih daril (pris-pevek Zasavskega vestnika); 24. nagrada: stekleni servis (darilo Steklar-ne v Hrastniku); 25. nagrada: isto kot pod 24.
26. nagrada: 9 kvadratnih metrov plošč »Izolit«, 2,5 cm debeline, za oblogo stropa (darilo Industrie gradbenega materiala, Radeče-Zidani most); 27. nagrada: 5 vreč cimenta (darilo pod 26. navedenega podjetja); 28. nagrada: šunka, teža 5-6 kg (darilo Mestne klavnice, Radeče); 29. nagrada: 2 zavitka pisalnega papirja (darilo Papirnice v Radečah); 30.-31. nagrada: isto kot pod 29; 32. nagrada: 1 vedro za vodo iz plo-čevine (darilo Strojne tovarne »Miha Marinko«, Trbovlje); 33. nagrada: isto kot pod 32; 34. nagrada: 1 steklena vaza, barvana, brušena (darilo Steklarne v Hrastniku); 35. nagrada: 1 moška srajca (darilo Trg. podjetja »Potrošnik« v Hrastniku); 36. nagrada: 1 steklenica likerja (darilo pod-jetja pod 35.)

Pripominjamo, da se bo v času do 1. maja 1953 število nagrad prav gotovo še zvišalo. Zrebanje bo 3. maja 1953 v dvorani rudniške restavracije v Trbovljah, ki se ga bodo naročniki našega lista lahko udeležili.

Naročniki, pohitte s plačilom naročnine — sreča se vam smehljaj Uredništvo in uprava »ZASAVSKEGA VESTNIKA«.

NA PETELINA!

Večino lovskih zgodb in doživetij štejejo ljudje med tako imenovano »lovsko latinščino«, ker pač ne dožive urveselja, sreče in zadovoljstva, ki jih nudi narava človeku v tako občilni meri, ako jo opazuješ z odprtimi očmi.

Ni pa izključeno, da te tu in tam le popade in kuha kakšna majhna tiha jeza, s katero pa seveda ne smeš izbruhniti na dan, da se ti drugi lovci ne bodo še bolj smejali, sicer postaneš prav lahko tarča ob vsaki priložnosti v večji lovski družbi.

Naj vam k prednjemu povem, kako sem izgubil svojo prvo lovsko stavo: Z dobro poznanim in meni osebno zelo dragim lovskim prijateljem Franceljom P. sva odšla v zgodnji popol-danski ari v prvi polovici meseca aprila na odstrel divjega petelina, ki mi ga je dovolila moja tedanja lovska družina. Iz Zidanega mosta sva jo mahnila ob Savi proti Radečam, od koder sva se med kramljanjem vzpenjala proti Osredku. Tukaj sva imela namen prenočiti, v zgodnji jutranji uri pa odrediti na rastišče, kjer naj bi me moj lovski prijatelj učil naskakovati petelina med petjam.

Kot mlad, docela netižkusen lovec, kakršen sem pa bil še takrat, je razumljivo, da sem bil silno neučakan. Med pogovorom sem obljubil tovarišu: »Ako bom slišal jutri peti petelina, se ga bova nacukala na moj račun.«

Opazil sem, kako je Franceljm hušnil nasmeh preko lica. Ta nasmeh sem si razlagal pač na ta način, da

je bil mož stoddstotno prepričan, da bo dobil stavo. Na Osredku sva se pri tedanjem oskrbniku Janu, dobremu prijatelju in vzornemu lovcu, zadržala v prijetnem razgovoru in marljivem izpraznjevanju bokala, ki je stal tako izizzvalno pred nama.

Tovariš Jan je kot dober poznavalec Jatne trdil, da je ta kraj dom petelina, kjer pač ni težko priti do njega. Vse to mi je vlivalo v srce novega upanja, da bom le enkrat slišal petje, o katerem vedo starejši lovci v družbi toliko povedati.

Okrog desete ure zvečer smo voščili lahko noč Franc in jaz sva se kar poravnala po klopi, ker sva morala že ob eni uri po polnoči odrediti.

Z rahlim sunkom med rebra me je Franc zbudil, rekoč:

»Vstani, grevali Noč je krasna, kar slišim ga, kako brusi.«

Res malo zaspan, a izredno dobre volje, poln sladkega upanja in pričakovanja, sem si mencial zaspane oč. Vrela sva nahrbtnik in puško na ramo. Stopila sva v hladno spomladansko jutro.

Bila je lepa, mirna mesečna noč. Po polurni hoji skozi vasa Kladije sva bila v Mali Jatni.

»Sedaj pa previdno, kadila ne bova več,« pravi Franc, »petelin je blizu.«

Ne da bi kadil, se dihati si skoraj nistem upal; previdno sem stopal za svojim prijateljem. Napenjal sem uho na levo in desno. Tišina je bila takšna, da je zvonilo po ušesih. Nekje daleč

zalahal srnjak, na bližnjem drevesu pa je zaskovikala sova — toliko zaželenega glasu pa ni bilo slišati od nikoder.

Tako sva pretaknila Malo Jatno, Šop in Ajdov hrib, toda brez uspeha. »Danes, Franc, boš pa ti odprl svoj mož-nižek,« sem si mislil.

Ko se je popolnoma zdanilo, sva krenila iz gozda proti Kladiju, namenjena k starini Spanu. Naenkrat, kot od strele zadet, obstane Franc ter se obr-ne ves nasmejan proti meni, rekoč:

»Ali ga slišiš?«

»Kaj?« ga vprašam.

»I, petelina vendar!«

In res: na Španovem dvorišču, na velikem kupu gnojla je razkoráčeno stal zajeten petelin. S krepkim glasom je pel svojim putkam.

Vprašujoče sem ga pogledal, kaj je mislil s svojimi besedami. On pa v sme-hu nadaljuje:

»Joža, stavo si zgubil! Se ti pač po-zna, da si v lovu še zelen,« mi pravi. »Včeraj si dejal: Če te pripeljem tako, da boš slišal peti petelina, se ga bova nacukala na tvoj račun. Upam, da boš kot možakar zvest svojji obljubi. Pete-lina slišiš in ga celo vidiš — v svoji stavi mi pa nisi omenil, ali divjega ali domačega.«

Kaj sem hotel. Po lovsko me je po-tegnil. Toda tiha jezica se mi je kmalu ohladila pri kozarcu dobre kapljice. S Franceljom sva postala še boljša pri-jateljca, ki pa se je na žalost nekaj let pozneje odselil v večna lovišča.

Kotiček za naše žene

MALI TIRANI

Otroci začenjajo zelo zgodaj gosposodati nad svojo okolico, in sicer podzavestno že takoj po porodu. Če začne dojenček sredi noči kričati, tako močno in vztrajno, da bi zbudil mrlča, plane mlada mati pokonci, in celo od dela utrujeni oče se zdrži iz sanj. Kaj se je zgodilo? Pogled v plenicke ne odkrije nikakšne vlage, trebušček, vrat, vse je v najlepšem redu. Toda otrok kriči in kriči, vzlic zibanju in tolaženju. Mati vzame otroka v naročje in ga nosi po sobi. Otok kriči dalje. Možno nadomesti ženo in napolne se ljubček pomiri. Po razburljivih uri družina spet leže k počitku. Drugo noč ista pesem. To pot mati že ve, kako mora začeti. Takoj začne otroka nositi po sobi. Čez nekaj časa kričanje utihne, otrok zaspi. In tako se nadaljuje vsako noč.

V domovih za dojenčke, kjer otrok ne vzgajajo brezsrčni ljudje, dojenčki tudi kriče. Kriče eno noč, dve noči. Prvič negovalka pogleda, kaj bi utegnilo biti, ko pa vidi, da je vse v redu in prav, pusti otroka, da kriči, dokler se mu ljubi, in ga ne nosi po sobi. In glej; čez nekaj dni se otrok nič več ne spomni, da bi kričal, ker je podzavestno spoznal, da mu to nič ne pomaga. Mirno prespi noč.

Pozneje si mali tiran že zavedno zapomni, da lahko gosposode nad svojo okolico. Recimo, da gre Tonček zgodaj spat. Nekega jutra se zbudi že ob petih in vse je mirno. Dolgočasno se. Tudi lačen je.

»Mama, kavo!« zatuli potem v jutranji mir. Mati in oče se zdramita. »Ali ne boš spal?« zagode oče. »Siromaček je lačen,« meni mati in si pomane oči. »Vstala bom.«

Vstane in skuha kavo. In tako se potem ponavlja dan za dnem, tako žrtvuje mati dragocene jutranje ure spanja iz pretirane materinske ljubezni.

Če bi bila otroka prvič zavrnila, bi se bil navadil hišnega reda. Otok, ki sicer ne premisli vsega, se hitro vaze svoje zmage in jo potem pošteno izrablja. Hoče to in to, in če ne dobi takoj, divja tako dolgo, da njegova volja zna! ga. Saj je prav, da ima otrok svojo voljo, toda ta volja naj seže samo tako daleč, da se ne bo izpremenila v tiranstvo.

Otok, ki lahko gosposode nad domačo hišo, bo kmalu začutil potrebo, da bi gosposodil še nad drugimi ljudmi. Ker je vajen povsod zmagovati, skuša vladati tudi nad tovariši v igri. Starši so morda ponosni in navdušeni, ker njun otrok gosposode nad tovariši istih let. Saj tudi ne škoduje, če zna kdo uveljavljati svojo osebnost. Toda pri tem navadno ne ostane. Moč se izpremeni v nasilje in surovost. Drugi otroci se boje malega tirana v svojem krogu, uklanjajo se njegovi volji, ker sami niso tako trmasto vzgojeni. Čudijo se predzgodnji drobnega možička, ki pa v resnici razen slabe vzgoje nima nobene izrazite lastnosti, ki bi bila boljša od njihove.

Nikar ne mislite, da se bo mali nasilnik s pomočjo svoje volje v poznejšem življenju povzpel nad druge ljudi. Najprej se je treba naučiti ubogati, potem šele ukazovati! Ničče izmed velikih mož ni svojega namena dosegel na drug način.

Svojemu otroku ne koristite, če mu pustite gosposodati brez kazni. Ko postane življenje resno, se je treba včasih uklanjati in tudi uklanjati se mora vsakdo zgodaj naučiti hkrati z redom, pravičnostjo in obzirnostjo.

Vsi dobri starši ljubijo svoje otroke. Ljubezen pa ne sme seči tako daleč, da bi bila škodljiva. Malemu tiranu je treba že pri prvem poizkusu nasilnosti dati klofute. Potem bo takoj razumel, da je sicer središče sveta, da pa je vendar svet kljub temu tudi last drugih.

To spoštovanje pred soljudmi bo v prvi vrsti koristilo njemu samemu.

Starši, ki vzgajajo svojega otroka že od začetka v tem smislu, bodo prihranili za poznejša leta njemu in sebi marsikakšno neprijetnost.

O POTRPEŽLJIVOSTI

»Mamica, daj mi brž nekaj žebeljčkov, tako nujno jih potrebujem, da si zbijem zabojček!« »Mama, mama, Janeček me je udaril!« »Mamica moja, punčki bi rada napravila oblečko, pusti mi krpic in mi jih prireži!« »O, mama, urezal sem se, pogled kri, zaveži mi vendar prsti!« »Mamica, še vedno sem lačna, prosim kruha!« »Meni tudi, meni tudi!« Takole brečni okoli ubogih materinskih ušes vse dopoldne. Mama pa je že vsa trudna od pospravljanja in kuhe, tišči pa jo tudi prenekatera skrb, o kateri otroška srca še nič ne vedo. Ni torej čuda, če ji živci popuste, da otroke ostro zavrne: »Pustite me, saj vidite, da ne utegnem!« Toda maledovanje ne neha in mati nejevoljno zakriči: »Spravite se mi izpred oči!« In ko vidi otroci, da ne bodo nič opravili, se razbeže na dvorišče. Komaj pa so tam, se že sliši krič in jok, da se razlega po vsej okolici. Prišli so skupaj s sosedovimi otroci in zdej Janeček pretepa Metko, ki mu udarce zvešto vraga. Mihec lasa tanjo in Jasna bjeje po drobem Frančku, da bunke kar leté na vse strani. Ko so opravili, pribeže obkovan k materi, ki jih mora miriti in tolažiti, jim krpati hlače, prati krila in

Na Dobovcu so tekli na 6 km dolgi progi

Preteklo nedeljo, dne 25. jan. 1953 je smučarski klub »Kum« priredil tekmovalenje v teku. Nastopilo je nad 20 članov, mladincev in pionirjev. Med člani je bil najboljši Bajda Benjamin (28:33); drugi je bil Dolanc Alojz. Pri mladincih pa je bil prvi Skrinar Miha (25:29), drugi pa Krajšek Darko. Med pionirji, ki so tekmovali na 2 km dolgi progi, je zmagal najmlajši Strgaršek Stanko (9:33) pred Medveškom Ivanom.

Avstrijski film »POTEPUHI«

Dr. Laci Kamma je živel že deset let srečno s svojim možem, zdravnikom dr. Petrom Kamma. Za desetletnico poroke sta si želela otroka, kajti njun dom je bil prazen. Peter je bil bližnjak do žene. Neka pacientka, povka Gaby, mu je zmesala glavo. Pozabil na to zvesto ženo. Zena je odkrila njegovo nezvestobo, vendar ni marala boriti za ljubezen. Poznala ga je in upala, da se bo spet vrnil k njej. Peter je preživel s svojo ljubico romantičen dopust v Italiji, zena pa mu je medtem porodila doma sinčka. Toda kar je nekada stori sam ženi, je sedaj poskusil na sebi: Gaby se ga je naveličala. Našlj je filmskega režiserja, ki ji je objubil slavo, in pustila Petra na cedilu. Petra je to silno bolelo, njegova praksa je začela trpeti, prišel je piti. Nekoč je pijan pozval otroka in se pri nesreči še sam ranil. Otro-

ka je peljal hitro na kliniko in ga tudi sam operiral, s med operacijo so mu odpovedale moči. Njegova žena in prijatelj sta rešila otroku življenje. Peter se je vrnil skesan k ženi, ki ga ni nikoli nehala ljubiti. Našel je doma ljubezno fanika, svojega potepuhca, za katerega se vedel in da ga ima. V filmu igrajo Paula Wessely, Attila Hörbiger, Adrienne Gessner in Siegfried Breuer. Film bo na sporedu v bližnjih dneih v kinu »Svoboda-centre« v Trbovljah (Delavski dom).



Prizor iz filma »Potepuhi«

V Turju so ustanovili gasilsko društvo

Težke izkušnje je že imela vas Turje s požarom, ki je leta 1947 uničil večino domov in gospodarskih poslopaj. Posledice te velike nesreče so danes s pomočjo in uvidevnostjo naše ljudske oblasti in prebivalcev bližnje okolice večinoma že odpravljene, vendar je še nujno slediti tude nesreče, ki nas opominjajo, da je treba v večji meri misliti na obrambo ljudskega premoženja.

Iz tega razloga smo že dalj časa govorili o ustanovitvi gasilskega društva. Na iniciativu Zveze komunistov in odbora OF smo v nedeljo, dne 18. januarja, sklicali ustanovni občni zbor tega društva, ki se ga je udeležilo 24 vaščanov, med njimi 11 mladincev. Poveljni ukrajne gasilske zveze in sektorski poveljniki gasilcev za Hranstik tov. Jelen sta dala navzočim potrebna napotila in nasvete za bodoče delo in naloge društva. Za društvo se je priglasilo 38 članov. Za predsednika so na občnem zboru izvolili tov. Franca Povšeta, za poveljnika pa tov. Jožeta Novaka. Sprejeti so naslednje obveznosti: 1. da si bodo priskrbeli najnujnejše potrebščine (ročno brizgalo, kavlje, delovne obleke itd.); 2. da bodo pridobili še več aktivnih in podpornih članov; 3. da si bodo priskrbeli potrebne prostore.

Okrajni in sektorski zastopnik sta objubila društvu možno pomoč v materialnem in organizacijskem pogledu, dokler se društvo ne bo osamosvojilo. Društvo upa, da bo šel gasilec na roko tudi občinski ljudski odbor na Dolu kakor tudi ostale ustanove in organizacije.

S pomočjo vseh v poštev prihajajočih in z združenimi naporji bo mogoče v primerih nesreče čuvati in braniti naše in splošno ljudsko premoženje.

Kino Svoboda-center v Trbovljah

Delavski dom bo igral od petka do torka avstrijski film

POTEPUHI (v glavni vlogi Paula Wessely)

Naslednji teden pa je od srede do četrtka na sporedu francoski film

Parada izgubljenega časa

Kino Svoboda, Trbovlje II

bo predvajal prihodnje dni ameriški zabavni film

GENTLEMAN JIM

Spored predstav bo razviden iz lepakov in reklamnih omarič.

Vse prebivalstvo Zasavja opozarjamo na naše veliko nagradno žrebanje

IZPRED SODIŠČA

Pokvarjena jajca je prodajala

Pred kratkim se je na okrajnem sodišču v Trbovljah zagovarjala Julijana Rohič iz Jele št. 4, ki je leta 1951 v celjski okolici nakupovala jajca in jih nato prodajala na trgu v Trbovljah, delno pa tudi v Hranstiku in to z večjim dobičkom. Dne 23. oktobra 1951 je prodala na trgu v Trbovljah mestni slašičarni 190 pokvarjenih jajc, s čimer je oskodovala slašičarno za okrog 3800 din.

Kaznovan zaradi nedokazanih očitkov

Pred sodiščem je bil obojen nadalje Franc Zerbeč iz Ljubljane, ki je 11. novembra lanskega leta v pisarni podjetja »Beton« očitil Emilu Mažgonu, da je vzel iz stanovanjske barake podjetja »Beton« v Zagorju tri električne žarnice in še nekaj drugih predmetov, ki so značljivi. Obtožena se je zagovarjal, češ da je bilo v zadnjem času izvrženih precej tatvin in da je prepričan, da jih je izvršil Emil Mažgon. Sodišče je obtožena spoznalo za krivega in ga obsodilo na 2000 din denarne kazni.

Tatvina zlatine

Prav tako je bil obojen pred sodiščem Martin Skoflek iz Knezdola št. 42, ker je meseca julija lanskega leta na Reki v ulici »Avtostop«, kjer je začel stanovati pri družini Jožeta Rotarja, vzel iz odprte omare v spalnici zlat prstan z briljantom, veržico, par otroških ubanov, nadelne en zlat zob, vse v vrednosti 35.000 din, poleg tega pa še 3000 din gotovine. Obtožena se je zagovarjal, da je to dejanje izvršil v denarni stiski, ker je bil brez zaposlitve. Sodišče je obtožena obsodilo na tri mesece zapora, oskodovalnemu Jožetu Rotarju in njegovi ženi pa mora plačati odškodnino v znesku 38.000 dinarjev.

Objojen zaradi izsiljevanja

Dne 13. januarja t. l. se je zagovarjal pred sodiščem v Trbovljah Rudolf Kovač iz Sklen-drova št. 93. Imenovani je 2. februarja lanskega leta na samotni poti proti Zagorju ustavil nedolnega Ottona Pobjoljšaja, ki je prodal prej, mu pokazal legitimacijo in nato tega prejšnjega ter mu ukazal, da naj gre z njim na postajo LM; med potjo pa mu je dovolil, da lahko odide, če mu plača 500 din. Obtožena se je na glavni obravnavi zagovarjal, češ da je imel resen namen imenovanega odpeljati na postajo LM, ker je sumil, da je izvršil tatvino, in pa ker je bil vinjen in nekoliko živčen. Sodišče je verjelo priči Ottonu Pobjoljšaju, ki je potrdil, da se je obtoženec vedel proti njemu zelo oblastno, mu preiskal nahrbtnik, nato pa je Kovaču izročil še 500 din, da je sploh lahko nadaljeval pot. Sodišče je Rudolfa Kovača obsodilo na dva meseca zapora.

Obleke in čevlje si je prilastil

Pred okrajnim sodiščem v Trbovljah se je zagovarjal Ivan Golob, brez stalnega bivališča in brez stalne zaposlitve, ki je bil že leta 1951 kaznovan na šest mesecev zapora, ker je spet v novembru lanskega leta vzel iz nezaklenjene sobe v Lohah na škodo Jožeta Fortje črno, skoraj novo moško obleko, par moških delovnih čevljev, svetlo modre barve, nov moški plašč, plašč zelenkaste barve in par ženskih škornjev, ki so bile last Helene Forte. Obtožena je nekaj teh predmetov odprodal, ostale pa nosil sam. Po njegovih navedbah je storil to zaradi tega, ker je bil sprito brezposelnosti v hudi stiski, slabo obhvačen in bolan, prav tako ni mogel nikjer dobiti stanovanja. Sodišče tega zagovora seveda ni moglo upoštevati z izjemo, da je mož svoje dejanje obžaloval. Sodišče mu je prisodilo šest mesecev zapora.

Ozmerjal jo je in udaril po glavi

Pred sodiščem se je zagovarjal tudi Ivan Gošče, rudar iz Trbovelj, ki je meseca avgusta lanskega leta ozmerjal Matildo Roglič in jo udaril po glavi. Obtožena se je pred sodiščem zagovarjal, da je nameraval na mirna način urediti z Rogličevo neko zadevo, vendar pa je med njima prišlo do prepira. Priča Matilda Roglič pa je tudi potrdila, da jo je udaril in jo ozmerjal, in to toliko časa, dokler ni prišla njegova žena in ga spravila v stran. Sodišče je obtožena obsodilo na 5000 dinarjev denarne kazni, ki jo mora plačati v roku dveh mesecev.

EARL BIGGERS: Skrivnost



Za nas dragocen kašipot, ki mi je padel iz roke, ko se mu je začela v smrtne bojne kričati, je običajen zaven njega. Namreč letno poročilo »Cosmopolitan Cluba.« Nastopil je kratek molk. Chanov glas je zvenel prepričljivo. »Dobro! In kaj mislite zato storiť?« »Rad bi, da bi vi in nadzornik Duff prišla v »Cosmopolitan Club in bi se tam dobili vsi trije čez pol ure. Biti bomo morali zelo potrpežljivi in se nekaj časa vesti mirno kakor ledeni kipi. Ne morem vam naprej povedati, kako dolgo bo to trajalo, toda v dolocenem trenutku vam bom lahko pokazal morilca sira Frederika in dokazal svoje trditve.«

Flannery je vstal; »Pazite, to je zadnja priložnost, ki se vam ponuja! Če me še tokrat potegnete za nos, vas bom dal pregnati od tod kot nadelnega tučca. Na svidenje čez pol ure v »Cosmopolitan Club! Tam se dobimo.« »Nadležni tučec vas bo tam čakal pri vhod.« Je smeje se odvrnil Chan. »In upa, da boste spremeni li mnenje o njem. Gospod Kirk, ali bi bilo tako ljubezviti in odšli z menoj?«

Chan in Kirk sta odšla. »Charles, zdi se mi, kakor da nadzornik Flannery ni ravno navdušen nad vamit,« je rekel Kirk, ko sta stala na ulici in čakala na taksi. »Še boljše ho, bošste že videli čez pol ure,« je odvrnil Chan. Kirk je začelno pogledal: »Zakaj? Kaj se bo dogodilo?« »Pakazal ma bom pot uspeha, toda on bo potem hotel vse lovorike pobrati sam in prav zato ma je sedaj mnogo navzočnost neprijetna. Noben človek, ki se mu je po-

srečilo povzpeli se navzgor, nima rad tistega, ki mu je pomagdal, da se je povzpel kvisku.« Vstopila sta v avtomobil. »Cosmopolitan Club!« je ukazal Chan, potem pa se je obrnil k Kirku: »In zdaj se moram pomimo priklatiti pred vami in vas prositi za odpusňanje. Pregrdo sem zlorabili vaše zaupanje.« »Zlorabili ste moje zaupanje?« je nenadno ponovil Kirk. Chan je potegnil iz žepa zmečkan kuverlo, na kateri je bil popackan napis. »Pred nekaj dnevi sem se vihotalpil v vašo pisarno, ko ste nšali neka pisma in ste me prosili, naj jih oddam na pošto. Vsa pisma sem vrge l v nabiralnik, le enega ne.« »Glej ga, glej!« »Kakor vidite, to pismo ni oddlo. Ali ni to grdo ravnanje z moje strani! In do tako ljubeznivega gostitelja! Zlorabil sem vaše zaupanje.« »Verjetno ste imeli opravilijiv razlog.« »Razlog, ki ga bo čias tudi potrdil. Pa vendar mi recite, ali se vam ne zdi, da je bilo to moje ravnanje vendarle nesramno? Prosim vas, da mi oprostite.« »Ni ti najmanj ni bilo zrano.« »Vi ste najljubzivi vseh človek, kar sem jih srečal v svojem življenju,« je z naamehom odgovoril Chan. »Avtomobil se je ustavil pred »Cosmopolitan Clubom.« »Za hip moram na pošto, da popravim tisto, kar sem zgrešil,« je rekel Chan. »Kako? Mar ne greva v klub?« je začudeno vzkliknil Kirk. »Kot sem rekel, grem najprej na pošto. Boddite tako prijazni in me počakajte pred vhodom v klub! Vratar ne spušča rad običajnih smrtnikov v to svetlešče. Nočem se pritoževati nad njim, toda vendar bi vas prosil, da pazite, da me predčasno ne vrže od tam.«

TRGOVSKO PODJETJE S KMETIJSKIMI PRIDELKI IN ŽIVILI V TRBOVLJAH

obvešča vse prebivalstvo Trbovelj in okolice, da se je podjetje s 1. januarjem 1953 združilo z Okrajno zadržno zvezo v Trbovljah

V naših poslovalnicah dobite razne mesne izdelke, zelenjavo in dobro pijačo v bifelijih. V naših prodajalnah za meso lahko dobite vsak dan sveže meso in kvalitne mesne izdelke in sicer: pri Plevčaku, na Tereziji (pri Čerku) in pri Pokišku (pri Dimniku). Prodajalna za meso pri Plevčaku je odprta vsak dan dopoldne in popoldne in sicer od 6. do 12. ure in od 3. do 5. ure popoldne. Mesne izdelke vseh vrst in odlične kvalitete prodajamo iz lastne predelovalnice. Prav tako se priporočamo vsem za obisk naših bifejev »Daj-Dame« v Trbovljah, v Zagorju v Poteški vasi (gostilna Drnovšek) in združne gostilne v Lohi pri Zidanem mostu. Povsod so na razpolago dobra in kvalitna vina ter ostale pijače. Razno zelenjavo in sadje vam nudimo v trgovini s sadjem in zelenjavo pri Tomanu v Trbovljah.

»Pazil bom,« je objubil Kirk. Medtem ko je stal pred klubom, se mu je podilo tisoč misli skozi glavo. »Ne... ne... to je nemogoče. In Charlie Chan je bil tako nekam čuden...« Čez nekaj trenutkov se je pojavil Chan in Kirk ga je odvedel mimo dostojanstvenega, z zlatom obitega vratarja. Potem sta prišla Flannery in nadzornik Duff. Iz Flanneryjevega vedenja je bilo sklepano, da ima malo zaupanja v vso stvar. »Spet smo na sledi svojih lastni sencl,« je rekel namesto »Dobro dan«. »Tokrat pa gre samo za našo senco, zagotavljam vam,« je odgovoril Chan. »Seveda samo pod pogojem, da bomo vsi popolnoma hladnokrvni. Ali ste sposobni za to? Možno je, da ostaneše tukaj do polnoči.« »Reši Krasnoto,« je vzkliknil Flannery. »Dobro, pristaneš na čakanje, toda zapomni si, Chan, da je to zadnja priložnost, ki se vam nudi, da stvar popravite.« »In najprej v vašem življenju, tega ne smete pozabiti,« mu je odgovoril Chan. »Ne samo ostati tukaj, ker nas vsakdo lahko vidi. Našel sem kotiček, iz katerega bomo lahko vse videli, pa bomo navzile temu lahko ostali neopaženi. To je tista mala sobica za pisarno, iz katere se gre v garderobo.« »Ah, sedaj vas razumim,« je rekel minut. Poiskal je ravnotežja. Čez nekaj minut odšel proti vhodu v garderobo. Sam Chan je bil najbolj vznemirljen. Postavil se je tako, da so mogli vsi skupaj videti, kaj se dogaja v garderobi, kjer je za pultom sedel stari garderober inbral svoi časopis. »Oprostite me le za trenutek,« je rekel Chan. Odljel je v garderobo in šepnil garderoberju nekaj na uho. Potem so oni trije v sobici videli, kako je pogledal proti vhodnim vratom, takoj nato pa se vrnil v sobo. V garderobi se je pojavil polkovnik Beatem, miren in dostojanstven kot vedno, in položil na pulit svoj plašč in čelo. V trenotku, ko je vzel garderobno številko in ntuksu, se je vzel garderobo, so se Kirk, Flannery in Duff naglani naprej, edino Chan je ostal negiben. Čas je potekal. Drugi člani, ki so prihajali v klub na večerjo, so se ustavljali v garderobi in niso imeli pojma, da jih nekaj očeli proti vhodu v garderobo. Pasljive korakove od tam iz teme opazujejo pasljive očeli Flannery se je začel živčno presedati na svojem stolu.

»Čemu služiti ta komedija?« je vprašal. »La potrpit!« je odgovoril Chan. »Kitajci pravijo: Ščasoma se tudi iz trave naredi mleko.«

»Rajši bi videl, da bi sedajle našel kravo,« je zamrmral Flannery.

»Le potrpit!« je ponovil Chan. »Potrpitlje je prva in temeljna lastnost detektiva, kaj ne, nadzornik Duff?«

»Včasih se zdi, kakor da bi bila to edina nujna potrebna lastnost,« je potrdil Duff. »Se sme tuka? kaditite!«

»Seveda,« je odvrnil Kirk.

Angež se je oddahnil in potegnil pipo iz žepa.

Minute se polagoma tekle. Slišali so se koraki po tlaku predsobe, nato pa glasovi klubskih članov, ki so se pozdravljali in vabili drug drugega na večerjo. Flannery je sedel kot na trnju.

»Če me mislite tudi tokrat potegniti...«

Maj Durand, ki se je za trenutek pojavil in izročil plašč ter klubok staremu garderoberju, je spomnil Flanneryja na komaj prežvelo dogodek.

Major je bil videti precej lačran.

»Ubožec! Je zagodrdnal Flannery.« Danes smo mu prizadejali tožak udarec in sicer popolnoma brez potrebe.«

Pogledal je Chana od strani. Kitajec je sedel na svojem stolu popolnoma negibno kot Budhov kip.

Minilo je pol ure. Flannery je neprestano strmel v kazalca svoje ure.

»Pat, pat!« je rekel Chan. Naglil se je naprej in pozorno pogledal na pulit v garderobi skozi vrata, ki so bila odprta. Ostali so pozorno sledili njegovemu pogledu.

Pred pultom v garderobi se je pojavil major Durand, vrzel garderoberju listič s številko in tu mu je potem izročil plašč in klubok. Major je potem nekaj brskal po svojem televiznem žepu, potegnil listek in ga dal garderoberju. Stari uslužbenec je pogledal list, nato pa izročil majorju majhno črno usnjeno torbico.

Chan je zagrabil Flanneryja za rokav in ga potegnil za seboj v garderobo.

Kirk in Duff sta stekla za njima. Val stiranje se so postavili pred veliko vhodna vrata Durand je stopil prednje s prozornim korakom in obstal pred skupino, ki mu je zastavila izhod.

»Prijetno srečanje,« je rekel. »Gospod Kirk, zelo sem vam hvaležen, da ste mi poslali povabilo za ta klub. Malo prej je prišlo. Tako bom drzen, da ga bom porabil čim pogosteje.«

Chan je bil sin tistega naroda, kjer zelo cenijo gledališko umetnost. Obraz mu je žarelo od veselja, da se je nenadoma stvaril takor dramatičen noločaj. Dvignil je roko, kakor da bil na odru, in vzkliknil, kakor bi bil znameniti igralce!

»Nadzornik Flannery! Zgrabite tega človeka.«

»Toda... jaz... ne...« je zajecjal Flannery.

»Zgrabite Duranda,« je nadaljeval Chan. »Primita ga takoj! Možno nosi pod pazduho torbico, v kateri so dragoceni dokumenti. To je torbica, ki jo je sir Frederik Bruce tisto popoldne tik pred svojo smrtjo izročil v garderobico!«

Chan je stal zmeden pred zmagovitim majom Kitajcem. Vsa kri mu stisnila v lice, da je bil bled kot zid. Flannery je pristopil k njemu in vzel usnjeno torbico, medtem ko se major sploh ni poskušal uprati.

»Torbica sirja Frederika!« je vzkliknil Flannery.

Ni nsem ni bilo niti trohice zmedenosti več. Sedaj je bil namah poln samozavesti. »Če je vse točno, potem bi pomenilo to konec vsega tekanja in iskanja,« je rekel in začel odpirati torbico.

(Dalje prihodnje)

ZANIMIVOSTI

Finančne spletke Vatikana

Finančni pustolovec msgr. Cippico — Skozi njegove roke je šlo dve in pol milijarde lir, pol milijarde pa je sizpuhtelo. Dragulji barona Salema d'Angeri — V ozadju vsega stoji Vatikan.

Mladi monsignor Edoardo Pretner Cippico je bil do svoje aretacije, to je dokler ga niso spoznali za navadnega goljufa, eden visokih vaticanskih funkcionarjev, ki je med drugim užival največje zaupanje vaticanskega prvega sekretarja Montija. Razume se, da je v tem svojstvu bil deležen tudi zaupanja raznih italijanskih kapitalistov, bankirjev, veletrgovcev itd. Posebno med vojno in v času od leta 1945 do 1947 so skupno opravili marsikatero kupčijo. Tako mu je med drugim poznani tržaški bogataš, baron Enrico Paolo Salem d'Angeri za časa nemške okupacije izročil v varstvo vrečice draguljev, redko lepih smaragdov, ki so tačas veljali najmanj 50 milijonov lir. Ti dragulji so potem, kot homo še videli, naenkrat izginili, da ni bilo o njih več ne duha ne sluha.

V relativno kratkem času Cippicovega »finančnega« poslovanja je šlo skozi njegove roke 2 in pol milijardi lir. Petina tega, z baronovimi dragulji vred, je skrivnostno izpuhtela neznanu kam.

S kakšnimi finančnimi posli se je pravzaprav ukvarjal mladi monsignor, bo utegnulo marsikoga zanimati, zato bomo to nekoliko podrobneje opisali.

Bilo je to v času, ko se iz Italije ni mogla izvzati valuta. Številni bogataši, ki od strahu pred revolucijo še spatiso niso mogli, so si noč in dan razbijali glavo, kako bi spravili svoje imetje na varno v inozemstvo. Pa se je pojavil mlad, simpatičen mož, monsignor Cippico ter jim s pomočjo vaticanskih zvez in kanalov to omogočil. Seveda proti »malenkostni« proviziji, ki je zdrgnila v njegov, odnosno vaticanski žep. Vsi pa se niso zadovoljili samo s tem, da bi varno naložili svoje kapitalne v inozemstvu, marveč so želeli trgovati in

pri tem mastno zaslužiti. Iz inozemstva so uvažali v Italijo blago, predvsem sladkor, nakar so ga tu z dobičkom prodajali. Tudi pri tem jim je bil v veliko pomoč mladi in spretni monsignor Cippico. Kako, na kakšen način? Zelo enostavno. Pri mladem monsignorju si položil določeno vsoto lir, ki si zanjo želel nakupiti v inozemstvu raznega blaga, ta pa je eni ali drugi banki tiste države, ki je iz nje imelo priti zahtevano blago in je Vatikan imel z njo finančne stike, izdal nalog, naj iz vaticanskega računa kreditira vsakokratnemu klijentu toliko in toliko funtov, dolarjev, frankov itd., kolikor je pač bilo potrebno za nakup omenjenega blaga. Večkrat je sam Vatikan neposredno uvažal določeno blago (posebno sladkor), ki ga je potem z dobičkom prodajal raznim veletrgovcem.

Vse je teklo kot namazano in v najlepšem redu, ko se je naenkrat okrog leta 1947 začeli oglašati ljudje, ki so imeli poslovne stike s Cippicom, zahtevajoč nazaj svoje milijone. Kakšne milijone? Tiste, ki so mu jih izročili, da bi se jim odprl nekje v inozemstvu kredit v tuji valuti, na kar so zaman čakali, kajti obljubljenih dolarjev in funtov ni bilo od nikoder. Vedno glasneje so zahtevali nazaj svoj denar in marsikatera je padla na račun Cippica in Vatikana. Javil se je tudi baron Salem d'Angeri, zahtevajoč nazaj svoje vrečice z dragulji.

Tačas so bile pred durmi parlamentarne volitve. Razumljivo, da je bil takšen škandal skrajno neprijeten i za Vatikan i za De Gasperija, ki sta se zelo trudila, da bi stvar potlačila in zabrašala. Tokrat nista uspela. Del italijanskega časnika je javno razglašal, da ima pri tem svoje prste še nekdo, s čimer je očitno namigoval na Vatikan. Vatikan je bil torej nekako prisiljen nekaj storiti. Proti Cippicu je bila uvedena preiskava, ki jo je vodil knez Carlo Pacelli, papežev nečak, monsignorja Cippica so zaprli, kmalu zatem pa mu je uspelo prevariti strazarje ter pobegniti. V samem Rimu je

imel razkošno stanovanje in kar pet avtomobilov, ki so bili njegova osebna last, vendar je poiskal zatočišče pri nekem svojem prijatelju, kjer se je čutil bolj varnega. Čez nekaj dni ga je policija ponovno staknila, nakar so ga vtaknili v znani rimski zapor Regina Coeli. Tu je dve leti čakal na obravnavo, ki se je začela okoli leta 1950, pa se ni zaključila. Cippico je bil izpuščen na začasnno svobodo. Pretekli sta še dve leti preden se je začelo z nadaljevanjem procesa. Medtem je Vatikan izključil Cippica iz vrst duhovniškega stanu.

Kot glavni tožnik v procesu proti Cippicu nastopajo dediči barona Salema d'Angeri, ki je medtem umrl. Gre za že znane vrečice draguljev, ki jih je bil umrl baron med vojno izročil v varstvo Cippicu in so potem enostavno izginili. Cippico zatrjuje, da so mu bili dragulji ukradeni, in sicer v njegovem stanovanju, kamor jih je bil baje leta 1947 prenesel iz Vatikana. Določene osebe, pa tudi sam Cippico, so začeli namigovali, da je dragulje verjetno ukradel znani vlomilec Terribile, že obsojen na več let zapora zaradi podobnih dejanj, med temi tudi zaradi vloma pri nekem kardinalu. No, in prav zdaj pride najlepše! Ko je namreč Terribile dokazal, da nima najmanjših zvez s Salemovimi dragulji, so se baje naše nekatere zelo vplivne osebnosti, ki so mu ponudile, naj bi prevzel nase tudi ta vlom, za kar bi prejel lepo nagrado, kasneje pa bi mu celo pomagali iz zapora. Medtem je Cippico konsekvetno zavračal vse obtožbe, češ da je on sam insceniral vlom.

Glede ostalih poneverb, ki gredo v milijone in milijarde, pa se mladi monsignor na vsako vprašanje je zagonetno smehljala. Milanski tehnik »Europeo« piše o tem: »Ko se Cippico zastavi to vprašanje, se on samo pobožno smehlja. Zraven poudarja: »Ne bi hotel nikogar imenovati. Rajše molčim. Odklanjam odgovor« itd.

Europeo se vpraša, koga neki hoče Cippico zaščititi s svojim molkom, pri čemer ponovno namiguje na razne cerkvene ustanove in Vatikan. Monsignor Guidetti, bivši šef vaticanskih financ, ki je bil prav tako vpleten v to afero in odstavljen s položaja, je pred smrtjo (umrl je v nekem samostanu, kamor so ga bili za kazen vtaknili) izjavil: »Cippico ni kriv. To lahko zagotovim.« Več pa tudi ni hotel povedati.

Na procesu je bil prečitani tudi zapisnik tiste vaticanske komisije, ki je prva zaslišala Cippica in ji je načeloval papežev nečak Pacelli. V njem izjavlja Cippico, da ni imel Vatikana niti pojma o tem, kako je on izvrševal svoje posle, da je sam falfiziral podpise vaticanskega sekretarja Montija ter zlorabil vaticanski državni pečat, da zatorej pada vsa krivda samo nanj itd. Cippico je pred sodiščem priznal, da se o res njegove izjave, ki jih je bil podpisal na zahtevo vaticanske komisije. Nič ne pove, pod kakšnimi pogoji, pač pa še vedno vztraja pri tem, da ni kriv. V javnosti se je na osnovi tega še okrepilo mnenje, da igra Cippico vlogo »nedolžnega jagnjeta«, ki je prevzelo nase grehe pravega krivca, ki bi v tem primeru ne bil nihče drugi kot Vatikan.

Le-ta ima že nekaj svojevrstno lastnost in sposobnost, ki je bržčas prišla do svojega polnega izraza tudi v Cippicovem primeru, namreč, da se s pomočjo že znanega in nešteto krat izkušenega cerkvenega duhovnega terorja nekoga prisili na nekakšno »prostoovoljno« mučeništvo, ko gre za »božjo slavo« in za »čast« Vatikana.

Kava in njen vpliv na človeka

Za odraslega človeka ni strup, nevarna pa je majhnim otrokom

Prava kava je po vojni po vsem svetu draga in zato je potrebnaja znatno manjša, kakor je bila pred vojno. V Evropo je prišla kava okrog leta 1600 in takoj so začeli ljudje užititi, ali je koristna ali škodljiva. Mnogi so odločno nasprotovali njenemu uživanju. Minilo je mnogo let in šele po celih vrstah poskusov so prišli do spoznanja, da je kava sama po sebi strup, da pa človeškemu organizmu v normalnih pogojih ne škoduje. A kaj so strupi in ali jih nahajamo v naravi? Kava je prvih ali jih nahajamo v naravi? Kava je prvih ali jih nahajamo v naravi? Kava je prvih ali jih nahajamo v naravi?

Ugotovitev, kaj so strupi, torej ni preprosta. Izkušnja kažejo, da učinek strupov ni vedno enak. Predvsem gre za vrsto bitja, ki strup uživa. Snovi, ki koži niso nevarne, uterzejo biti za človeka smrtonosne ali narobne.

Napad na Ložo

Nenadoma zadržna strojica. Sercer dvigne roko in vzklikne: »Naprej! V napad!»

Spustimo se po hribu. Preskakujemo skale in grmovje, v trenutku smo pred počjo na trgu. Dakijev mitraljez siplje ogenj in čisti prostor. Nenadoma se izza oken in podstrešij usujejo na nas laške svinčenke. Vragi so nas predčasno zapazili, pa so se pripravili na obrambo. Daki skače po trgu kakor žoga in siplje rafale v okna in podstrešne line. Kamor pomehi, povsod laška puška utihne. V desetih minutah je glavni odpor strt. Z Dakijem planeva v poštno stavbo. Florijan je še prej poslal skozi okno nemško bombo in zlomil obrambo petih vojakov, od katerih je eden mrtev, dva ranjena, dva pa se predasta. Prva postojanka je likvidirana. Vala, Rado in Gabrovec planejo v pisarno štaba. Izpod postelje izvlečejo za noge štiri preplašene vojake. Zajeli smo tudi komandanta mesta Loža kapetana Pivottija, ki je bled zrl v nas in spocetka ni mogel spregovoriti besede.

Najtežja je bila borba pri konjušnici in pri gasilskem domu. Iz konjušnice so se vojaki dolgo branili, ker so imeli zaslombo za debelim zidovjem, okoli stavbe pa je bil brisan prostor.

Nenadoma se Florijan odloči. V roko stisne bombo in plane čez cesto pod okna konjušnice. Strel iz vseh fašističnih pušk hrkati so bili prekasni. Florijan je čepel, stisnjen ob zid, v mrtvem kotu in odvijal bombo. Udaril je z bombo ob zid, da je lažno tlesnilo, in jo s širokim zamahom pognal v notranjost. Zamolkel tresk, živketanje razbitih šip. Ogenj iz konjušnice je utihnil. Naši so napadli in s lahkoto obvladali preostale vojske.

»Jurije« je vzkliknil in skočil iz zaklona preko ceste. Planil je k prvemu oknu in usul rafal v notranjost. Trije strelci in komandir je omahnil s prestreljenim vratom na cesto.

Iz Starega trga je privozil kamion, poln fašistične milice, na pomoč pondelki v Ložo. Naša zaseda je vžgala po njem. V trenutku je avto obstal in nekaj fašistov je obležalo mrtvih na kamionu. Za prvimi so prihajali novi avtomobili in streljali v gozdna pobočja Loške doline. Skušali so nam preprečiti umik.

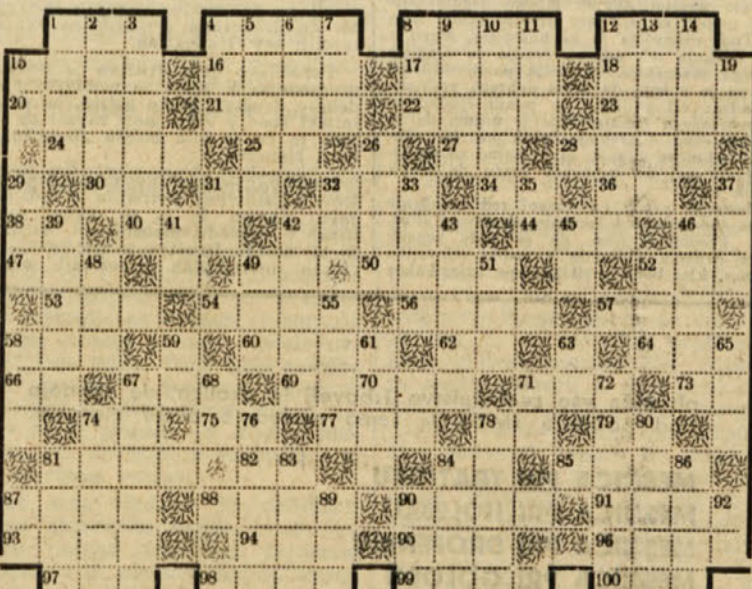
Ljubo Sercer je ocenil položaj. Hitro je zapovedal napad na gasilski dom. Ki je bil takoj osvojen, ukazal pobrati vse orožje, zbrati ujetnike in ves plen ter se umakniti proti Knežji vasi.

robo. Gre tudi za količino. Glikalni ni strup v količini, v kateri kroži v človeški krvi. Studenčica utegne biti nevarna, če bi se nalili človeku pet litrov v žolodec. To je bil eden izmed mnogih načinov mučenja ljudi v srednjem veku. Za dojenčka pa je lahko smrtonosno že kozarec studenčice. Učinek strupa je odvisen tudi od časa, duševnega razpoloženja itd.

Kava je strup, če bi jo uživala miši. Strup je tudi za majhne otroke, ni pa strup za odraslega človeka, zlasti no, če je ta vreden. Če popijeta dva človeka enaki škodilci močne kave, bomo videli, da se bo tistomu, ki je ni vajen, zviljal krvni pritisk, da mu bo srce hitreje utrpalo in da postane nerzovan, medtem ko bo krvni pritisk drugega padel in kava ga bo pomirila. Redno in zmerno uživanje kave ni škodljivo. Najbolj znana sestavina kave je kofein. V zrnu kave ga je 1%. Specifičnega učinka kave pa ne povzročata kofein, kajti če ga odstranimo iz nje, vpliva kava na človeka enako kakor s kofeinom.

Moja, do katere gre uživanje kave brez škode za organizem, se ne da določiti. Prebivalci velikih zahodnih mest so za kavo mnogo bolj občutljivi kakor Arabci. Na vzhodu pijejo ljudje mnogo več kave kakor na zahodu pa ni videti na njih nobenih znakov zastrupljenja. Nasprotno, izkušnje so celo pokazale, da kava človeškemu organizmu koristi. Razen užitka, ki ga ima človek od njegovega vonja in okusa, širi žile v možganih, da nastane boljše cirkulacija krvi in da se čuti človek boljše. S tem da draži živčne celice, povečuje občutljivost, krepí delovanje srec in pospešuje bilo. Izpodbuja tudi žolodčne žile k močnejšemu izločanju sokov in ledvice, da so škodljive soli hitreje in izdatneje izločajo iz krvi. To je eden najvažnejših učinkov kave.

NAGRADNA KRIŽANKA



Voda: a v n o ; 1. gradbeni material; 4. šahovski izraz; 5. vodopad; 12. žensko ime; 15. poglavar; vojda; 16. tem (rusko); 17. zveza; 18. gruda; 20. malik; 21. potreščina pri ranah; 22. vedno (nemško, fon); 23. ravno tako (latinsko); 24. bahajevski grški junak; 25. prislov časa; 27. predlog (nem.); 28. okrasni kamen; 30. igralna karta; 31. dva enaka samoglasnika; 32. domača žival (množ., 2. skl.); 34. kazalni zaimek; 36. kem. znak; 38. del koleasa; 40. finančna tiskovina; 42. tekstilna surovina; 44. lepotilno sredstvo; 46. oseb. zaimek; 47. huda bolezen; 49. veznik; 50. teža posode; 52. domača žival; 53. izvir; 54. svilena tkanina; 56. azijska država; 57. kurir; 58. lahkatletska disciplina; 60. žensko ime; 62. pritrilnica; 64. gora na Dolenjskem; 66. predlog; 67. katica za ljudsko oblast; 69. tuje žensko ime; 71. žeden, prijeten; 73. kem. okrajava; 74. zlato (franc.); 75. osebni zaimek; 77. okrajava za račun (tujska); 78. nikalica; 79. glej 36; 81. prilep leta 1917 umrlega slovenskega politika; 82. katica za ljudsko oblast; 84. kazalni zaimek; 85. izraz pri tarokih; 87. del telepa; 88. ključavnica; orodje; 90. morská rastlina; 91. tekstil. surovina; 93. kurivo (4. skl.); 94. slavni rimski veljak (stari vek); 95. družinski

poglavar; 96. stari oče (2. skl.); 97. član družine; 98. kmečka jed; 100. časovna enota.

N v p i š č e n o : 1. tuje žensko ime; 2. doha; 3. pevec; 4. ubožica (množ., 2. skl.); 5. nadstropje (tujska); 6. moško ime (skrajšano); 7. nasprotno od ima; 8. kurirji; 9. lepi (popačenka); 10. trgovski zastopnik; 11. dva; 12. kočija (franc.); 13. kovina; 14. oklic, poziv; 15. ozir. zaimek; 19. predlog (nem.); 26. elektrotehn. izraz; 29. prostor v cerkvi; 31. glej 36. vodovod; 32. časovni vzcnik; 33. znamenje; 35. ploskovna enota; 37. začimba; 39. zveza (srbohr.); 41. veznik; 42. tkanina za brisače; 43. samospev; 45. mrčes; 46. žamet; 48. morská siba; 49. lepa ptica; 51. žensko ime; 52. obrtnik; 55. podveza; 58. tišina; 59. pijača starih Slovanov; 61. prevozno sredstvo; 62. pritrilnica; 63. alkalnica; 65. poljska cvetica; 67. tiskana bombarna tkanina; 68. elektrotehn. izraz (fon.); 70. grška črka; 71. prislov; 72. avstralska papiga; 74. kmečko delo (glagol); 76. izbrana družba; 78. znani športski kemik; 80. alkoholna pijača; 81. tekal šport; 83. vrsta žameta; 84. padavina; 86. pralno sredstvo; 87. dva samoglasnika; 89. oče; 90. domača žival; 92. predlog.

Zdaj se gugata dva

KRATKA RESNIČNA ZGODBA

Neki pek iz mesta Ketteringa na Angliškem je že več let nosil kruh svojemu odjemalcu gospodu Robertsu. Že več let je vsako jutro našel gospoda Roberta, starega rentnika, sedečega na gugalniku, kjer se je gugal in sanjal o beli dan.

Skrival je svojo nejevoljo zaradi brezdelnosti svojega odjemalca, kajti naposled je bil le njegov odjemalec in bi lahko, če bi hotel, jemat kruh tudi od kakšnega drugega peka. Lepega dne pa pek ni mogel zatajiti svoje nejevolje zaradi večnega brezdelja in večnega guganja, zato je zjutraj svojemu odjemalcu kar v obraz povedal, da mu to prav nič ne ugaja. Gospod Roberts je vendar mlad mož, saj je star šele šest in šestdeset let; nima pravice svoje življenje takole pregugati!

»To je vse lepo in res,« je dejal gospod Roberts, »a meni življenje preseda; rad bi se poročil, a se ne morem.«

Pek je bil silno začuden in ga je vprašal, zakaj, za božjo voljo, se ne more gospod Roberts poročiti.

Gospod Roberts je odgovoril, da zato, ker ne pozna nobene dame, ki bi bila pripravljena z njim skleniti zakon.

Pek si je mislil »Hm!«, menil, da je to več kot smešno in je odšel. Popoldne se je vrnil in je povedal gospodu Robertsu, da je našel zanj primerno družico, in sicer neko vdovo, gospo C. A. Shortova, ki je stara osem in pedeset let, stanuje pa v Sydney Streetu v Ketteringu.

Gospod Roberts se je za trenutek prenehel gugati in je izradil željo, da bi rad gospo Shortova takoj spoznal.

»Pred vrati stoji,« je dejal pek.

Gospa Shortova je ostopila.

Gospod Roberts je vstal iz svojega gugalnika. Ogledal si je gospo Shortova in gospa Shortova si je ogledala gospoda Roberta.

Potlej je boječe dejal: »Vdovec sem in imam sedem otrok.«

Sramežljivo je gospa Shortova odgovorila, da je tudi ona vdova in da ima enajst otrok.

Pek je menil, da se sijajno ujemata. Tistih nekaj, ki so bili ob tej priložnosti navzoči, je bilo istega mnenja. Kmalu sta se poročila in v cerkvi v Ketteringu je osemnajst odraslih otrok čestitalo svojim staršem.

Pek je čez štirinajst dni nehal nositi kruh gospe in gospodu Robertsu. Dejaj, da tega ne mara več, kajti zdaj se namesto enega človeka — gugata kar dva.

PREPOVEDANO JE ...

Se so med nami nekateri ljudje, ki sanjajo o Ameriki oziroma ZDA kot o »klasirni deželi svobode«. Da ta pridevek za ZDA ni ravno na mestu, nam pokažejo zakoni in uredbe, ki so tam v veljavi. Kaže, da imajo tudi pri teh zakonih birokrati svoje prste umes... Izvolite nekaj primerov:

V državi Louisiana je vlomilec prepovedano z vodnimi pištolami streljati na blagajnik v bankah.

V mestu Fort Madison (država Iowa) je prepovedano sredi ceste igrati na karte.

V državi Maine je prebivalcem prepovedano sodelovati pri kakršnih koli tekmovanjih podgan.

V mestu Mexiko (Montana) je ženskam prepovedano plesti v sodni dvorani.

V mestu Louisville (Kentucky) je prepovedano sprehati se z mačkami, ki niso privezane na vrvice.

V mestu Boise (Idaho) mladeniči pri snubitvi svojih izvoljenk ne smejo uporabljati posetnic.

V mestu Springfield (Massachusetts) gasilci ne smejo prodajati preprog.

V mestu San Benito (Texas) se čebele ne smejo zadrževati več kot eno uro.

V mestu Roderfield (Virginija) je vsem, razen otrokom, prepovedano voziti se v otroških vozčkih.

V mestu Burnley (Idaho) moški svojim prijateljicam ne smejo podariti več kot 25 kg težkih bombonier.

V državi Arkansas je prepovedano nepravilno izgovarjati ime »Arkansas«.

V mestu Middletown (Connecticut) je prepovedano spati v cestnih jarkih.

V Sacramentu (Kalifornija) je mladini prepovedano sodelovati pri boksaljskih prireditvah.

V državi North Dakota je prepovedano spati v postelji z obutimi čevlji.

V mestu New Hampshire je prepovedano na ulicah nositi obleko v rokah.

V mestu Raleigh County je šolskim otrokom prepovedano smrdati po čebuli.

V mestu Detroit (Michigan) je prepovedano zaspati v kopalni kadi.

To je samo nekaj od mnozice nam nerazumljivih zakonov, ki so jih v Ameriki ustvarili najbrž v dobri veri, da bodo komu koristili. Večina so stari že desetletja in so odraz življenja, kakršno je bilo nekoli v mestih in državah ZDA. Življenje in običaji so se spremenili, zakoni, ki so včasih imeli svoj smisel in namen, pa so ostali še naprej v veljavi in se nam zdijo le še kot dober dovtip.

Ali si prečital tretjo stran »Zasavskega vestnika«?

ZASAVSKI PIONIR

Kotiček za naše pionirje in pionirke

Nesreča nikoli ne počiva

Večkrat slišimo, da se je tu in tam pripetila ta ali ona nesreča. Dostikrat povzroči nezgodo nesrečno naključje ali okvare na strojih, v pogostih primerih pa tudi neprevidnost, ali kar je najbolj žalostno — pijanost. Marsikdo se je v pijanem stanju ponesrečil ali celo ubil, morda pa tudi onesrečil svojega bližnjega. Zelo pogosti so primeri, da nesrečo povzročijo otroci v svoji razpasjenosti, ali pa zaradi slabe vzgoje doma. V dokaz naj vam napišem dogodek, ki se je pred leti zgodil nekemu dekču, ki je neprevidnost plačal s svojim življenjem.

Bil je zelo razposajen fant, star približno dvanajst let. Mati ga je nekoč poslala k nekemu kmetu v sosednjo vas po mleko. Bil je navdušen za konje. Kadar je prišel po mleko, je bil takoj v hlevu pri živini, najraje pa seveda pri lepem konjčku, ki je znal tako lepo rezgetati. Tiho se mu je približal od zadaj ter ga potegoval za njegov košati rep. Konj, že sit fantovih muh, udari z vso silo nesrečnega fanta v trebuh, da se je pri priči zgrudil na tla. Z veliko težavo in ves prepaden od bolečin pride domov k materi. Mati je opazila, da s sinom nekaj ni v redu; vprašala ga je, kaj mu je. On ji na kratko odgovori, da ga boli trebuh. Ker se je bal povedati resnico. Tako se je nekaj dni zviljal v hudih bolečinah. Na številna vprašanja je končno le povel.

vedal resnico. Odpeljali so ga takoj k zdravniku in nato v bližnjo bolnišnico. Bilo je seveda že prepozno, ker je do bil zastrupljen. Zdravnik je kljub temu še izvršil operacijo, vendar je deček med njo umrl.

Lahko bi napisal še veliko primerov nesreč, ki so se prigodile samo zaradi neprevidnosti. Če bi bili ljudje pri delu ali kjer koli bolj previdni, bi lahko preprečili mnogo nesreč in gorja. Mirko Gole, 4. c razr. osn. šole v Hrastniku

REŠITVE

PIONIRSKÉ NAGRADNE UGANKE

Pošta nam je prinesla izredno veliko pravihnih rešitev besedne uganke iz prejšnje številke našega lista. Toliko jih je bilo, da smo kar iznenadeni. Odgovor na uganko se glasi: 1 2 3 = mir, 3 2 1 = Rim.

Zreb je tokrat odločil za nagrado dijaka Jožeta Zagarja v Hrastniku št. 270, ki naj ob priložnosti pošlje po knjižno darilo v naše uredništvo.

NOVA NAGRADNA UGANKA

1 2 3 4 5 = zborovanje, zbor, 5 4 3 2 1 = neotesan, surov, neolikan. Odgovor dobite, če namesto številik vstavite pravilne črke. — Rešitve nam pošljite do ponedeljka, dne 2. februarja 1953. Izžrebani bo dobil lepo knjižno nagrado.

VII. REDNA SKUPŠČINA LJUDSKE PROSVETE OKRAJA TRBOVLJE

bo v nedeljo, 1. februarja 1953 ob 8. uri dopoldne v Domu Svobode v Trbovljah

Poleg izvoljenih delegatov društev vabimo na skupščino tudi vse ostale

Odbor

fizkultura in sport

247 športnih nastopov v lanskem letu

Z letne skupščine SD „Rudaria“

247 nastopov so imele lansko leto vse sekcije SD „Rudaria“ v Trbovljah, kar je lepa in pozitivna bilanca tega revirskega športnega društva.

Na redni letni skupščini SD „Rudaria“ pretekli petek so člani društva napravili ob polnoštevilni udeležbi pregled svojega dela v letu 1953. Razveseljujejo je, da so se te skupščine udeležili tudi najvišji predstavniki naše ljudske oblasti in Zveze komunistov naše okolice ter mestne ljudske občine v Trbovljah, prav tako zastopniki naših velikih gospodarskih podjetij — žalostno pa je, da Zveza športov Slovenije ni štela za potrebno, da pošlje na ta občni zbor svojega delegata, morda se nima društva samo brzojavko. Dokaj suden odnos do športa v krajih, ki ima za seboj tako bogate tradicije borbe in napredka.

Predsednik SD „Rudaria“ tov. Tone Mahkovec je v svojih uvodnih besedah naglasil pomen skupščine ter podčrtil, da bi bili uspehi v posameznih sekcijah društva lahko še boljši, če bi se v večji meri izživljali tudi politično. Poročilo o delu SD „Rudaria“ v preteklem letu so hitro vsakokrat bogato. Podal ga je društveni tajnik Tone Košarj.

V uvodu poročila je tajnik omenil dogodke v teku lanskega leta, ki so dali nekaterim ljudem povod, da so napadli društvo „Rudaria“, da si lasti monopol nad športnim življenjem v Trbovljah. Znano je, da je bil leta 1945 v Trbovljah sestanki vseh predvojnih športnih društev v kraju, t. j. „Amatezija“, „Trbovlje“, „Retja“ in „Dobruce“. Vsi ti klubi so se takrat med seboj sporazumeli za skupno ime športnega društva „Rudaria“ v Trbovljah ter so bila vrata za delovanje na športnem področju odprta vsem, ki so to želeli. Ko so v Trbovljah ustanovili nova športna društva „Retja“ in „Dobruca“, so pač mislili, da je to potrebno glede na razsežnost teritorije naših športnih društev. „Rudaria“ in vsi športniki so odzivljevali tem društvom, ki so delovali v Trbovljah že pred vojnou, toplo pozdravljali. SD „Rudaria“ je ob neovustanovljeni društveni zainteresiral za delo s prirejanjem čim več tekmovanj v raznih športnih disciplinah. Tajnik je nadalje v svojem poročilu podčrtil nerazumljiv odnos ZSS do SD „Rudaria“, saj so z njo na vlogo „Rudaria“ ob prihiti proslave 30-letnice športa v Trbovljah v preteklem letu sploh ni odgovorila — malo kasneje pa smo v naših časnikih brali, da je ta zveza ob podobni proslavi SD „Zeleznice“ v Mariboru poklonila temu društvu za nadaljni razvoj športa v Mariboru 2000 din. Nadaljni komentarji, miselnost, so potrebna.

Nekaj pa drži: športni klubi v Trbovljah niso bili delovni skora nikakršne podpore od zvez; tako tudi uprava SD „Rudaria“ ni našla na razumevanje pri ZSS, akoravno je „Rudaria“ v preteklem letu z zgrajenimi športnimi objekti dokazala, da se trudi za dvig športa v Trbovljah. Kljub temu težkemu odnosu pa društvo ni klonilo; pomagalo si je z lokalnimi viri; posamezna podjetja v kraju, kot n. pr. rudnik Trbovlje, cementarna, elektrarnar, Strojna tovarna „Miha Marinko“, Mestno trgovsko podjetje, mestna občina in okrajni ljudski odbor imajo nemajhne zasluge, da so bili preteklo leto z izgradnjo športnih objektov v Trbovljah dosegli lepi uspehi. Tako je „Rudaria“ pokazala lansko leto lep napredek, ko si je zgradila svoj športni dom, urenila novo tribuno na stadionu, napravila nove zidane ograje pri stadionu namesto prejšnje lesene ter pripravila terosa za dokončno ureditve stadiona, s katerimi delo bo društvo leto nadaljevalo, namreč z ureditvijo košarkarskega igrišča, lahkotiletske steze itd. Prav tako bo društvo še letos dogradilo pri svojem domu dodatno dvostopenjsko, lahkotiletsko ter prostora za namiznoteniško sekcijo in boksa. — Lepo geste je napravilo društvo lansko leto v cilju, da pritegne čim več mladine v svoje sekcije, s tem, da so vsi člani s plačano članarino imeli pri vseh športnih prireditvah društva popust 10 din, pionirji s poravnano članarino in društvenim znakom pa imajo, če v športu aktivno sodelujejo, na vse društvene prireditve prost vstop.

NOVE SEKCIJE IN KLUBI V LETU 1953

Vodstvo SD „Rudaria“ je zavzelo v svojem delovanju pravilno pot s tem, da je sklenilo ustanoviti v društvu še nove sekcije in pritegniti vanje kar največ mladine. V teku lanskega leta sta se v društvu na novo organizirala kegljaški ter rokometni klub (moški in ženski). Preteklo leto so se vsi v „Rudaria“ včlanjeni klubi udeležili raznih

množičnih prireditev in tekmovanj, tako n. pr. stafete v počastitev rojstnega dne maršala Tita prav tako odkritja spomenika „Revolucija“ v Trbovljah, nadalje tekmovanja na čast VI. kongresa ZKJ in še drugih tekmovanj in prireditev izven kraja.

V okviru SD „Rudaria“ delujejo trenutno 10 klubov oziroma sekcij, namreč nogometni klub s 457 člani, košarkarji s 66, smučarji s 130, rokometarji s 44, namiznoteniški klub s 29, kolesarji s 37, igralci s 30, kegljači s 67, boksarji s 16 ter šahovski klub s 72 člani. Skupno šteje „Rudaria“ 948 članov.

Minulo leto je društvo „Rudaria“ organiziralo 247 prireditev, od teh največ nogometni klub s 102 nastopoma, košarkarji 45, smučarji 12, rokometarji 15, namiznoteniški klub s 8, kolesarji 9, igralci 5, kegljaški klub 13, boksarji 6 in šahovski klub s 32 nastopi. Bilanca dela in nastopov SD „Rudaria“ je torej vsakokrat bogata na športnem področju, kakor je bila uspešna tudi v pogledu grajenju športnih objektov. Pravilno je poudaril novi predsednik SD „Rudaria“ tov. Milan Košarj, ki je dejal, da je bilanca društva za 247 prireditev v enem letu najboljši dokaz pravilne poti, ki si jo je zahteval „Rudaria“. Zato je težko razumljivo, zakaj imajo nekateri ljudje tako suden odnos do športnega življenja v Trbovljah.

V diskusiji je članstvo še mnogo razpravljalo o svojih bodočih nalogah, tako n. pr. o gradnji vsega plavalnega bazena (50x20 m), ki je v Trbovljah nujno potreben, o ustanovitvi lahkotiletskega kluba itd. Prav tako je bil važen predmet diskusije, ali se naj društvo preusnuje v tem pravcu, da bo SD „Rudaria“ centralno vodilo vse svoje sekcije, nadeja, da bi bilo tudi blagajniško in ostalo poslovanje enotno. Zastopniki posameznih sekcij se so izrekli za centralno vodstvo vseh sekcij, saj bodo imele bogate možnosti za nadaljnji razvoj športa in športnih objektov, ki so vsaj skupaj poleg stadiona. Načrt dela, ki ga je skupščina sprejela za letošnje leto, nam kaže, da je pot, po kateri bo korakal SD „Rudaria“, pravilna. Društvo hoče letos nadaljevati z gradnjo

garderože in dvostopenjske kegljašnice, uredilo bo igrišče za odbojko in košarko, prav tako bo napravilo na stadionu lahkotiletsko stezo. Za nogometarje bodo zgradili betonsko ploščo za treniranje. Društvo bo tudi dogradilo ograjo okrog stadiona ter začelo z regulacijo potoka ob stadionu, Rokometna, namiznoteniška, odbojkarška in lahkotiletska sekcija si bodo prizadevale predvsem, da pritegnejo v svoj krog kar največ mladine. Za proslavo letošnjega delavskega praznika, 1. maja, bo v Trbovljah dne 1. in 2. maja množično tekmovanje v lahkotilski in sicer v petopojlu, košarki, rokometu in v namiznem tenisu, kjer bo sodelovala mladina vseh naših industrijskih šol in gimnazij.

Nogometarji imajo v načrtu, da poleg rednih tekmovanj izvedejo še tekmovanje za nogometno žogo po kvartih in sicer za vse tiste pionirje, ki še niso vključeni v nogomet, kjer pridejo v postev letniki 1937 do 1941 v dveh skupinah.

Veliko naloge si je zadal društveni odbor za razvoj plavalnega športa. Odbor bo preskrbel načrte za izgradnjo večjega plavalnega bazena v Trbovljah in ustreznimi olimpijskimi dimenzijami. Plavalcem se mora zagotoviti v tem bazenu nemoten trening vsak dan v 18. uri.

Tudi boksarji bodo začeli z rednimi treninji. Pridobiti bodo hotele naraščati ter izvesti odprto tekmovanje začetnikov. Za dvig športnega kadra, za njegovo politično izgradnjo ter izobrazbo in razvedrilo članov bo društvo v svojem športnem domu ustanovilo čitalnico za študij in razvedrilo mladine vsakomesečno sestanke svojih članov, na katerih bodo predvajali tudi kratke, poučne filme.

Načrt dela, ki si ga je zadalo društvo, je bogat ter smemo verjeti, da ga bo tudi izvedlo. Članstvo je izreklo na skupščini željo, da bi višji športni forumi posevečali večje zanimanje za razvoj športa v Trbovljah, prav tako želijo vsi člani društva, da naši dnevnik in športni časnik, kar daje poročajo o športu v naših revirih, če nam že iz kakršnega koli razloga ne morejo biti naklonjeni, pišejo vsaj — objektivno. Več ne terjamo od njih.

LETNI OBRAČUN ŠD RETJA

Komaj dobro leto dni je preteklo, odkar spet deluje v Trbovljah SD „Retja“, ki ima svoje korenine in tradicije še v stari Jugoslaviji. Društvo si je zadalo naloge, da spet pridobi v športne vrste čim več mladine in pripomore postaviti spet zdrave temelje za razvoj športa v Trbovljah.

Prošnjo nadejlo so imeli Retjanci svojo občni zbor. Člani so se za udeležili polnoštevilno. Med sekcijami je najmočnejša nogometna, ki šteje 62 članov, za njo kegljaški s 34, teniški s 20 in namiznoteniški s 15 člani. V šahovski sekciji je preko 30 članov, vendar ta še ni registrirana.

Najbolje uspehe med sekcijami je dosegla nogometna, ki je skupno z mladinci odigrala 33 tekme. Priznanje je treba izreči mladincem, ki so v tekmovanjih dosegli boljše uspehe kot prvo moštvo. Kegljaska skupina je bila ustanovljena lanskega jeseni. Odigrala je tri tekme, od teh je izgubila dve, enkrat pa zasedla prvo mesto.

Namiznoteniška in teniška sekcija sta imeli manj uspehov, ravno tako se je vsakež borila s tekočimi trendi šahovska sekcija, ki je razpolagala samo s tremi šahovskimi garniturami, a še to so bile last posameznikov.

Stanje društva se je proti koncu lanskega leta v marsičem izboljšalo; društvo se je bolj povezovalo s SD „Rudaria“, pa tudi OLO Trbovlje in mestni ljudski odbor v Trbovljah sta mu nudila pomoč.

Plodna je bila na obnem zboru diskusija članstva, ki je grajala nedelavnost sekcij, ker bi bilo z dobro voljo in večjo resnostjo mogoče več doseči.

Sklepi obnega zborni in novi odbor, ki je bil izvoljen, so nam porok, da bo SD „Retja“ v letu 1953 doseglo večji napredek, saj je bila večina članstva mnenja, da društvo najpravi v svojem dosedanjem delu preloščico, da se posveti večja pažnja ideološko-

Namiznoteniški turnir v Trbovljah

Da bi se namizni tenis v Trbovljah še bolj dvignil, je vodstvo NTS „Rudaria“ sklenilo prirediti vsak mesec redne pionirske, mladinske in članske turnirje. Turnir za januar so že odigrali. Dal je pričakovane rezultate. Najprej so se pomerili pionirji in se končno razvrstili takole: 1. Bartol, 2. Repič, 3. Herman. igrali so vsak z vsakim, in sicer prvih šest mest. Tekmovali so na izpad. Pri pionirjih je bilo opaziti veliko zagrizenost in željo, da bi bil vsak prvi, kajti vsako prvo mesto je nagajeno z novo žogico.

Pri mladincih pa je bil vrstni red naslednji: 1. Ličar, 2. Plevek, 3. Bartol. Ta je treba predvsem omeniti tretje mesto Bartola, pri katerem je opaziti, da ima smisel za namizni tenis in da celo resno ogroža mladince.

Najbolj hude in izenačene borbe pa so odigrali člani. Skoraj vsaka igra se je odločila z 2:1, kar dokazuje veliko bojovnost igralcev in vedno napredovanje. Tudi tu je zmagal Ličar, ki je v finalu premagal O-karja Camarja s 16:21, 25:23 in 22:20. Sam izid igre kaže, da je bila bitka zelo huda in da ob malo večji pažljivosti lahko zmagal Camar. Končni vrstni red je bil naslednji: 1. Ličar, 2. O. Camar, 3. Plevek, 4. Kačnik, 5. Jože Fric.

Vodstvo NTS nupa, da bo s tem poizvil voljo in borbenost tekmovalcev. O nadaljnjih turnirjih bomo še poročali. —p—

vzgojnemu vplavanju, prav tako naj se pritegne več mladine v razne sekcije, ne samo v nogometno.

Letošnje leto si hoče društvo zgraditi svoje lastno igrišče, ki bi služilo vsaj za treniranje moštva. Prav tako bo društvo uredilo kegljašnice, popravilo teniško igrišče in ga uposobili za igranje. Odbor si bo prizadeval, da preskrbi društvo novo prostora, ki bodo ustrezali dejanskim potrebam. Vse skrb bo društvo posvetilo vzgoji mladine, naročilo si bo časnike in knjige za vzgojo članstva.

Članstvo si je na občnem zboru zadalo nadalje naloge, da poleg dosedanjih sekcij društva ustanovi še nove, v kolikor bodo to dopuščale možnosti.

Ob koncu uspešnega obnega zborna so nato poslali še pozdravno poslanico prvemu predsedniku socialistične republike Jugoslavije, maršalu Titu, v kateri mu iskreno čestitajo k izvolitvi. Prav tako poudarjajo v tem pozdravnem pismu, da bodo člani SD „Retja“ dosledno izvajali svoje športne naloge po navodilih ZKJ ter vzgajali mladino v naprednem socialističnem duhu.

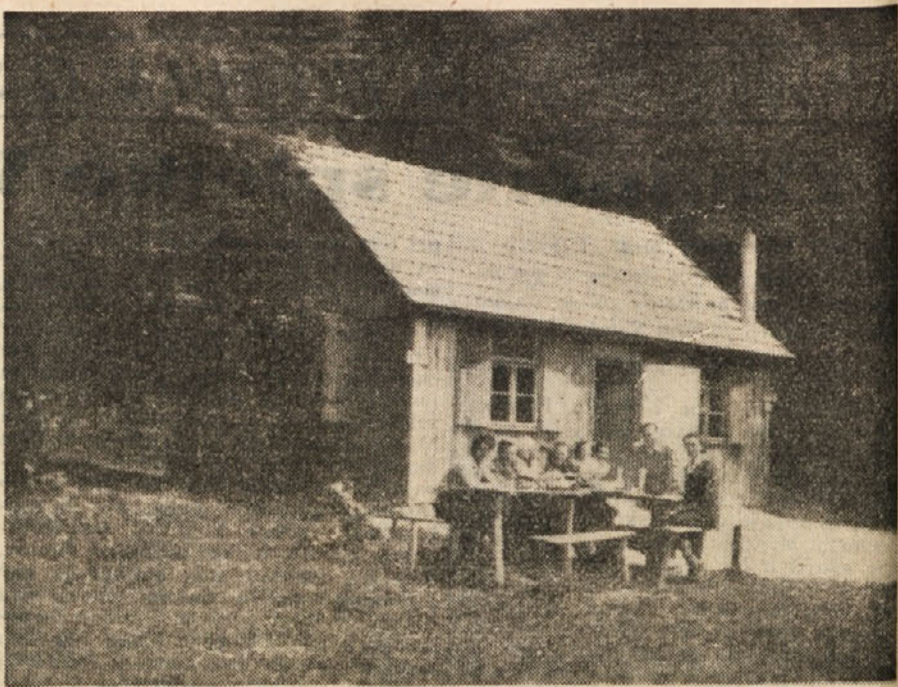
Telesnovzgojno društvo Partizan v Zagorju stopa v novo obdobje svojega delovanja

TVD „Partizan“ v Zagorju je imelo pred kratkim svoj redni letni občni zbor. Po vsebini ga lahko štjeemo med najbolj uspešne, kar jih je društvo doslej imelo. Udeležila sicer ni bila nobena ženska članica, kar je treba omeniti zaradi njene javnosti za delo društva. Vse se je odvijalo v zbirališčih drugih prireditvah, kot na primer na mladinski akademiji, pri Titovi stafeti itd. Društvo je privedlo nadejale noveletno jelko v nastopom pionirjev, kjer so se stari lahko na lastne oči prepričali, kako lepa in koristna je telodvaba za njihove otroke.

Na zboru so bile ugotovljene nekatere hibe, ki vplivajo na razvoj društva. Najbolj pereča vprašanja je vzdrževanje telodvabnega doma in dvorane, ker uporabljajo prostora doma mnoge organizacije za svoje prireditve, s čimer ovirajo redno telodvabo. Tudi disciplina še ni najboljše, zlasti v pogledu čuvanja telodvabnega orožja in drugega društvenega inventarja. Največja pomanjkljivost društva pa je v tem, da nima dobrega voditeljskega kadra, saj vdati vsi mladi ljudje, ki nimajo ustreznega znanja, zato je nujno, da se pošljejo na tečaj, kjer bodo dobili potrebno teoretično in tehnično znanje, ki je nujno za uspešno izvajanje vaj od osnovnih prvin do težjih telodvabnih točk.

Na zboru je prišlo na dnevni red vprašanje temeljnega sodelovanja s športnim društvom „Proletarce“. Predlagali so, da se bodo sekcije športnega društva vključile v redno telodvabo „Partizana“, kjer bodo imeli posebne vaje, kakor n. pr. nogometna sekcija. Sklenili so tudi, da morata biti moška in ženska telodvaba ločeni, zlasti orodna telodvaba, s čimer se bo izboljšala disciplina telodvab.

Načelnik okrajnega telodvabnega zbora tovariš Rupan je predlagal, naj se v krajih, kjer so že nekdo imeli telodvabne oddelke, kot n. pr. v Izlakah, Lokah-Kisovcu itd., ustanovijo telodvabni vodi. Predlaga tudi preureditev raznih športnih iger v telodvabnih, s čimer bodo pridobili več mladine k telodvabi. Nadalje je treba organizirati vadijske ure. Opozoril je na šestmesečno tekmovanje za pokal „Ljudske pravice“, ki bo trajalo do 29. novembra t. l.



Planinska koča na Čemšeniški planini

Zagorski planinci so pomagali svoj letni obračun

Dograditev planinskih postojank na Sv. Gori, Čemšeniški planini kakor tudi na Jesenovem nam pričča, da so zagorski planinci preteklo leto kljub raznim težavam zaključili z dobrimi uspehi. Organizacijska dela društva je največ obravnavala upravni odbor društva na svojih mesečnih sestankih, medtem ko so se odseki društva ukvarjali s konkretnimi nalogami na terenu. Planinsko društvo v Zagorju sestavljajo tudi sekcije v Čemšniku, Izlakah in v TIRNI, ki so v zadnjih letih zelo dvignile članstvo. Polnoštevilna udeležba članov in članic na občnem zboru potrjuje, da je dosedanji upravni odbor društva zadovoljivo delal in da si želi še naprej uspešnega dela. Predvsem je treba izreči zahvalo gradbeno-gospodarskemu odseku društva, ki je vložil v svoje delo precej truda in poštrevnosti pri oskrbel planinske postojanke društva z novo opravo in inventarjem, oskrbel pa nadalje svoje planinske domove tudi s pitno vodo, kar je zlasti važno za Sv. Goro in Čemšeniško planino. Lepo opravljena koča na Sv. Gori in solidna postrežba v njej privabi marsikakšnega delovnega človeka na prijeten odih in razvedrilo.

Občni zbor je ugotavljal vse uspehe in neuspehe društva. Društvo šteje danes že 543 članov. Skupinskih izletov v Julijske Alpe in Kamniške planine je bilo lansko leto 27. Mladi planinci so

šli za tri dni tudi v Kamniške planine, kar je delno finansiralo društvo. Poleg svojih gospodarskih akcij je društvo sodelovalo in pomagalo pri ustanovitvi novega PD v Litiiji. Planinci so se udeležili tudi Titove stafete in najlepšem številu, prav tako tekmovanja na čast VI. kongresa ZK.

Koča na Sv. Gori je obiskalo lansko leto 6200 ljudi, na Čemšeniško planino pa jih je prišlo 1750. Tu je obisk od prejšnjega leta narasel za 100 %. Društvo razpolaga z bogatim arhivom, zlasti v knjigah in fotografijah, ki so dokument našega napredka. Zbirka se vsako leto dopolnjuje. Lansko leto smo arhiv izpopolnili z albumom o izletu na Plitvička jezera. Z osnovanjem knjižnice na naših postojankah bomo nudili planincem nekaj razvedrila in kulturnega užitka tudi ob slabem vremenu. Dohodke naših planinskih postojank smo uporabili za gradnjo in izpopolnitev teh domov, nadalje za izlete mladine ter v pomoč po snegu prizadetim planincem PD Bovec. Letos bomo pomagali pri gradnji Zasavske koče na Prehodaveh pod Triglavom.

Društvo se ni odreklo vzgojnemu delu, vendar so s predavanji velike težave, ker udeležba ni zadovoljiva. Bolje uspevajo predavanja za mladino, ki kaže zanje polno zanimanje, tako da smo prepričani, da bomo imeli zdrav kader mladih planincev. V. M.

Na koncu zbora je tov. Klan, ki je kot delovni predsednik odlično vodil skupščino, spregovoril še o pomenu TVD „Partizana“. Njegove besede so bile sprejete z dolgoletnim plaskanjem, kar je dokaz, da je vsem navzočim pri srcu napredek „Partizana“. Med raznimi sklepi s katerimi se je zaključilo zborovanje, je tudi sklep o organizaciji športnega tedna »skupno s SD „Proletarcem“, ki je dala pobudo za to akcijo.

Prepričani smo, da stopa TVD „Partizan“ v Zagorju s plodnim delom na svojem letnem občnem zboru v novo, uspešnejše delovanje v letni vzgoji naše mladine.

TELOVADNO DRUŠTVO »PARTIZAN« V RADEČAH pred novimi nalogami

Radeški fizkulturniki so se zbrali v svojem domu 22. januarja t. l. in pregledali svoje delo v lanskem letu. Predsednik društva tov. Zahrastrnik je odprl letno zborovanje telodvabcev. Pozdravil je vse navzoče, zlasti pa zastopnike okrajne telodvabne zveze. Za dolovnega predsednika skupščine so izvolili tov. Hudoklina.

Poročilo o delu društva je podal tovariš predsednik. V njem je poudaril, da bi bilo delo v društvu lahko boljše, če bi se vadi-teljski zbor v večji meri zavezel za svoje naloge in če bi bila boljše disciplina pri samem članstvu.

Društvo je imelo v preteklem letu lepo število gostovanj. Privedlo je tudi svoj letni javni nastop, ki je še precej zadovoljivo uspel v pogledu množičnosti, kvalitete in je bil slabši. Društvo je sodelovalo tudi pri raznih prireditvah množičnih organizacij,

posebno uspešno pa pri organizaciji Titove stafete.

Prav dobro je bilo nadalje poročilo društvenega tajnice in blagajnika, ki je podal tudi gospodarsko poročilo društva in žel vse priznanje članstva za svoje vestno opravljeno delo. Posebno zahvalo je izreklo občni zbor tajnici Zahrastrnikovi, prav tako tudi hliškju Lončarju za njuno res vestno delo.

Društvo šteje danes 131 članov in članic, kar je za Radeče lepo število, upati pa je da se bo to število letošnje leto še dvignilo. Posebno skrb bo treba posvetiti vadijskemu kadru, vprašanje vključitve čim večjega števila mladine, največjo pažnjo pa je treba posvetiti na vsesplošno telodvabno vzgojo. Vadijski zbor bo moral polegati večjo pažnjo na raznovrstnost telodvab, odstraniti je treba vse škodljive pojave v društvu, učvrstiti telodvabno disciplino, ki je bila glavni vzrok večkratnih nesoglasij med upravo društva in vadijskim zborom.

Preteklo leto je imelo društvo mnogo težav s finančnimi sredstvi, ker je moralo izvršiti na svojem domu mnogo adaptacijskih del. Novi upravni odbor bo imel še precej dela z domom ter s preureditvijo lastnega telodvabnega doma. Nalogo, ki stoji pred našimi fizkulturnimi društvii v bodočem letu, ne bodo majhne, če hočemo zadostiti liniji naše Komunistične zveze, ustvariti pravega socialističnega fizkulturnika za kar se bodo morali boriti tudi radeški fizkulturniki. D. K.

KOŠARKARJI »RUDARJA« NA PETEM MESTU

Na zimskem pokalnem turnirju najboljših košarkarskih klubov Slovenije je moštvo KK »Rudaria« iz Trbovelj med 11 udeleženci zasedlo peto mesto, kar je prav lep uspeh. Po nekem nesporazumu pri prijavi je bilo moštvo »Rudaria« pripuščeno kar k finalnemu tekmovanju. »Rudaria« je odigral dve tekmi in v obeh zmagal. Rudar : Domžale 50:46. Borba proti Domžalam je bila zelo napeta, saj so Domžalčani od lanskega leta očitno napredovali. »Rudaria« pa se je poznal zimski trening.

V tekmi s »Krimom« iz Ljubljane je »Rudaria« zmagal s 44:27. Uspeh nad »Krimom« je pravzaprav presenečenje, saj je »Krim« med vodečimi slovenskimi moštvi v košarki. Trboveljčani so pokazali v svojo igro dokajšen napredek, treba je iti samo po začrtani poti naprej in nadaljnji uspehi ne bodo izostali.

OBJAVE

AVTOBUS BO VOZIL TUDI K PRVEMU VLAKU

Mestni avtoprevoz Trbovlje sporoča, da s 1. februarjem 1953 prične voziti avtobus tudi k prvemu vlakmu, ki vozi proti Ljubljani. Avtobus bo peljal iz zgornjih Trbovelj ob 4.20.

OGLAS

Dom Industrijske rudarske šole v Trbovljah potrebuje eno čistilko in dve perilci z nastopom dne 1. februarja 1953. Kandidatije morajo biti popolnoma zdrave, samske in stare od 30 do 40 let. Plača po uredbi.

Uprava doma

PREKLIC

Preključujem žaljivke, izrečene proti Viljenu Drnovšku. — Anton Duh, Zagorje, Potoška vas 59.

PREKLIC

Preključujem žaljivke proti Razbergerju. — Cahun, Trbovlje.

PREKLIC

Preključujem izgubljeno osebno izkaznico za neveljavno. — Fani Knez, Trbovlje-Loke 350.

IZJAVA

Izjavljam, da sem v razburjenosti nepravilno preiskal tov. Justina Zibera, dasiravno sem pogrešano ur sam založil in jo tudi našel. — Franc Učman, Trbovlje-Loke 257.

PREKLICUJEM, kar sem govorila o tov. Mariji Volaj, in se ji zahvaljum, da je odstopila od tožbe. — Antonija Jereb, Trbovlje.

Avtomoto društvo v Hrastniku

vabi vse posebno pa mladino iz Hrastnika in okolice, da se prijavijo za tečaj, ki ga prireja društvo.

Prijave za tečaj sprejemamo do 15. febr. t. l. vsak dan od 8. do 12. ure. Prijave in poljanje se dobe pri tajniku društva Slavici Horjakovi, uslužbenki Gospodarskega podjetja v Hrastniku.

Avtomoto društvo, Hrastnik

MESO TRBOVLJE

obvešča vse prebivalstvo Trbovelj in okolice, da spadajo pod podjetje »MESO« samo naslednje bivše mesnice:

- MESNICA PRI TRATNIKU
- MESNICA PRI HOLESKU
- MESNICA PRI DROFENIKU
- MESNICA PRI GOLOBU
- MESNICA PRI ŽERKU
- MESNICA PRI POKLŠKU — Vode, odprta vsak dan dopoldne in popoldne od 14. do 17. ure.
- MESNICA PRI KOVAČU — trg — kakor tudi mesnica na trgu v Trbovljah II in na trgu na Vodah (mesnica za prodajo konjskega mesa).

Zgoraj navedene mesnice vam nudijo vsak dan sveže meso in najrazličnejše mesne izdelke najboljše kvalitete s solidno in najcenejšo postrzežbo

Priporoča se **podjetje »MESO« — Trbovlje**